

Glósur frá laganámi við Háskóla Íslands,
meðferð stjórnvaldsins.
2. hluti af 3.

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Þingrof – Starfshættir Alþingis
Störf Alþingis – Friðhelgi Alþingis – Dómstólar – Handhafar ríkisvaldsins – Löggjöfin – Bráðagirgðalög –
Framkvæmdavaldið – Embættisvald – Náðun

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-5, Örk 2

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Fagst: þéttur.

Löggröf.

^{Hl. gr.}
Verkbrunnur löggjalans.

Svaria ber á milli 11. stjórnskip.

- 3) laga, sem þjóðarathvætt: þarf um,
- 4) fjárlaga, 5) brátaþingtalaga.

um arlega, h). venjulegra laga, ~~þ. brátaþingtalaga~~
 laga og 4). fjárlaga þegar bei er talat
 um verkbrunnur löggjalans er átt rit
 þess venjulegra löggjafa, og þannur
 þó yfirleitt hit sama til greina um
 brátaþingta löggjalans, en um stjórns-
 undanirgjafann og fjárlögagjalann
 gilda ristakar reglar, sem frá er
 sagt á sínum stöfum, svo er og
 um þann lög, er þjóðarathvætt-þarf um.

Stjórnarbrátair gefja hvergi
 almenna reglar um, hvern verkbrunnur
 löggjalans skal gera. Át vísu er um
 ýms kirkur átrú: sagt, at um þann
 eigi eða megi hætta á mest lögun,
 s. 8., 10., 16., 26., 28., 30., 35., 36., 37.,

38., 53., 54., 57., 59., 61., 62., 63., 64., 65., 70.,
 71., 72. og 74. gr. stjórns. En mest þessu er
 alls ekki kammur kálit, hvern störf
 heyrir undir löggjalann, heldur er tilfall-
 unum þingstjórnarbrátair hvernþessu
 er at þessa er um sérstök vafatrú:
 er þó einhver at mala þessu um, at
 undir löggjalann heyrir ákvæðum,
 sem alla helstu ekki verit talda gera
 þat. þannig er: 16., 26., ^{30.} 57., 59. og 74.
 gr. almenna löggjalann um þessu veld,
 sem alla helst: verit: höndum stjórns-
 undanirgjafans eiss. Svö er og: ritari
 bluta 35. gr. þ.e. vartandi þarstærnum ríkis-
 ríðis, og kirkilana, 37., 38., 62., ^{1. mgr.} 63. gr.
 stjórns. þat. at lagahæmild þessu til,

8h. L frambrandaatleifur

vega þess at eða myndi hlafa umt ástíðis
messa. Stundum er þó: at lög sé umt
umleg til þess at ^{þanga: og þangi} fyrirbyggja, at máli
vert: skipt met fjörlögum, en þau eru
sett á annan hátt en venjuleg lög, slv.
8. gr. og ákr. 35. gr. um skatta. Skipt er um
53. gr. stjór. sem sett er til at binda,
at alþingi best: á um fyrirsköpi sína
met einfaldri fyrirráðgjafum. Loks eru
fyrirmyndir, sem segja má at ein: sam-
nemur vit þat, en eða helst: verit talið,
og varðanlega eru sett til at tryggja, at
öðru vísu vert: eðli ~~þess~~ at þarit, en
þau eru svo þá það reitstáka at líta, at
af þessu verður almenn regla eðli
leidd, slv. 10., 14., 61., 2. mgr. 63., 64.,
65., 70.-72. gr. þat er þar sem sett
þíót, at: stjór. en engin tæmandi talming
á þar, þvót myndir löggjafum heyrir, þess
vegna hlýtur þar, slv. einn um ákr. 2. gr.
at vera gott rit fyrir þar, at gættast
fornlega lögum sé til fyrirlestur laga-
hugtak, þ.e. at viss fyrirmyndir séu slíka, at
eðli sínu samkvæmt ^{þess} sigi heima: lögum, og ~~þess~~ þar þá
auðarkat at míta at þar, at hit forn-
lega hugtak og fyrirlega þelli sem mest
saman. En um hit fyrirlega hugtak er
mög ófullnægjandi upplýsingar at
finna: í gjöfri stjór.

L 28.

eðli sínu samkvæmt þess sigi

Annars sjáist rétt at greina á milli
^{annarsvegum} þess, þvót fyrirmyndir best: er at setja
met lögum og ^{þess} ^{þess} fyrirmyndir deytt er
at gera þat.

1). Setja má met lögum öll þau
fyrirmyndir, sem stjór. hefir eðli þess

sta óbeint þat:st, at sett skuldu á annan
 veg. þeim þess stjór. , sem engin undan-
 tæning ~~er~~ er átt um, verður þann-
 íg því breytt met venjulegum lögum.
 Þá af stjór. hefi þess:st svo á, at til-
 tæka stöf skuldu þessa með þeim hand-
 kafa ríkisskattis, en löggjafarum óheim-
 ilt at mæla þess um þess. En stjór.
 er mjög þvert um þess með þess allt
 þess þess og er þess þess tiggja-
 legt. Þess þess þess, at af löggjaf-
 þess at þess á um, þess t.d. ein-
 stöku dómshafi skuldu til þess
 í þess þess at þess dómshafi þess
 upp: þess þess á venjulegum hátt, þess
 þess þess þess þess er þess-
 legt tildist. Slikur árestur milli, þess
 velds og löggjafa er þess átt óhittalegt,
 þess at eingi ^{þess} sjóðsáhrifum. Þess er
 miklu þess, at löggjaf-
 sett þess með þess, sem átt
 þess þess. Þess þess þess frá
 þess veldshafi, og munda þess þess
 vartanlega verða þess gild, þess þess
 þess þess þess þess þess stjór.
 þess af þess at: þess með lögum
 þess átt þess þess, þess átt á
 þess hátt o.s.frv. Tæknihafi á milli
 löggjafa og þess veldshafi er
 þess átt þess, og þess at þess
 þess: at þess þess: þess þess
 er þess þess, at löggjaf-
 miklu þess vartandi þess: af þess-
 þess þess er dómshafi. Þess
 er þess at þess, sem þess er sjólf-

sest, at veld löggjafans takmarkart vit þat, sem
mögulegt er og framkvæmanlegt.

2). Nasta erlitt er at setja almennar
reglu um þat, hvernar nauðsynlegt sé at
kafa fyrirvaldi : lagaformis, þannig at
þeimilt sé, at kafa þau : öðrum formis
en þvi, þ.e. einhvern at þenkja framkvæmd
auvaldris sé þeimilt at setja þau.

Nískil leitþeirning er samt : þvi, at
löggjafi um einn getur breytt þeim áhrif-
um, sem hann sjálfur hefi sett, nema
þeimilt til breytingar með öðrum hatti
sé : lögunum sjálfum eða leit : af
öðrum heilbrigðum keim-keim, þv.
ákv. 25. gr. stjór. um hefð- og undanfær-
um frá lögun, sem þannig getur
veitt. In fjölbreytingu þessara reglu drögum
þat nokkurt, at um eldi reglu, þ.e.
þau, er sattu voru þvinnu gildistöku
stjór. 1874, má oft deila, hvort þannig
er hefð sett þau sem heildleg lög-
gjafavalds eða framkvæmdavalds. Auk
þess gefur þinn euga leitþeirningur um,
þannig at skuli þau á spurn, sem
virkisvaldið hefi eldi áttu litið til
sin taka, hvort sem þat er vegna þess
at vitfangsdrif er áhrif mytt eða af
öðrum ástæðum.

þessu er stundur á, at eldi
verdu vit forðemi stútt, er eldi
önnur leit at þau eftir þvi, hvort
tili mákeris segi til, hvort löggjafi
þvinnu, þ.e. drifingstak lögunna verdu
at máta. En þvi verdu almennu skil-
ningu og réttu hvernig á þvinnu

tímar, og verður þá mest at fara eftir því, hvernig þetta hirtist: löggjöf og stjórnskiptalegri vörjan.

Þessi oft verið reynt at telja upp þann efni, sem löggjafar þyrft: vit um, en slík upptalning getur aldrei ort. Þá erandi og vort:st at henni lit:st gæm. Þá finna ortum má segja, at löggjafar þyrft: vit, ef sthennin er at setja almennum réttarreglur, hvort sem þar mála fyrir um, hvernig menn eigi at besta sér, eta leggja & vitarlög vit, ef á mót: þessum reglum er brot:st. Sérstaklega er veljandi athugi á, at ef skerta á eigin borgaranna eta þessi er vantagulest, at þat sé gert mest lögunum. Eigi skilti máli, hvort hinu almennu réttarreglur til leggja opinberum seta einatalsnings rétti: Löggjöf er jafn- vantaguleg: báttum tilfellaum. Þat a því: samræmi vit þetta, at löggjöf er áskilin: 10., 28., 54., 61., 2. mgr. 63., 64., 65., 70-71. gr. stjórnskiptaleg, og verður at atla, at stjórnskiptaleg: þetta einungis er kuto. Þá er þat og: samræmi vit þessa reglu, en 35. gr. stjórnskiptaleg, at engar skatt megi á leggja, né hveysta, né af taka nema mest lögunum. Matt: þess vegna at því leyst: segja, at ákv. vari íþrúft, þat þat réttlet:st af því, at þar mest er gert skýlaust, at fjárlög megi ekki. Hins vegar er bot:st: 62. gr. stjórnskiptaleg, um, at lög þyrft: til þess at eigna-sáam þari fram, nokkut ummagnit, þar er eigna-sáamheim-

Leis og þar regin

ildin, bestráingis á eigin manna gegn vísindum
 skilgættum, : gjallfri bh-qr., og gæti: sí
 heimild : gjallfr ein mezt, þannig at
 stjórnmín mezt : gæra eigna manna, ef
 hinna díslegra skilgættum, um abrenn
 mezt þeirf og fult vert veri fullmezt.
 En svo máhels þykki vit þurfa, at til
 vitbótan hinna abrenna heimild : bh-qr.
 stjór. en ákilein meztilega glögg laga-
 heimild : hverjir einstökun tilfelli.

mezt

frátt þykir þat, at abrennan
 ritbrennan vert : skr. þessu ebbi áttan
 mezt lögrum, til þess þat þó mezt, at
 handhöfnum framkvæmdavaldsins en :
 einstökun lögrum þessu meira eta
 minna ritbrenna heimild til at stjór-
 nefna þetta efni vartandi. At min me
 mezt, at þar sem stjór. gjallfr mezt eigi
 : einstökun ávritnum þykir um, þann
 efni deuti undir löggjöfina þessu, og
 þar sem venja sé þykir líkum fram-
 rali valdsins, þá sé þat heiligt. Ef
 þetta en gæti : ritkun mezt en þat
 þá va-lögmezt. Vartu t.d. mezt at efni
 um, þessu sí venja, sem á heli komit,
 at stjórnmín en þessu heimild til at
 ákæta, þessu þessu innheimti gæra
 deotta, sé : fullu samvæmi vit 35-qr.
 stjór. og atli málsins, þá at þessu sé
 mi ortin heiligt ef at þessu endalæveri
 framkvæmd.

Ástata þykir at vera til at stjór-
 lei venjan þessu þessu mezt stjór., sem
 þessu mezt löggjöf um þessu efni, þessu
 framkvæmd
 þessu mezt löggjöf ein mezt mezt

Lum lava

En ¹⁷³ 62. gr. heli þessa varit dropt og
 verður itarlegan Liath sitar; Svist sama
 verður gert um 36. og 38. gr. Akrat:it
 i 1. mgr. 63. gr. heli og þessa sitar varit
 dýgt, en eftirköstan verur, at skilur.
 þessi þarf lagaheimild til, at itlend-
 ingar geti þessit isleuskann ríkisborg-
 ararétt, og mundi óheimilt þessu lög-
 gjafnum at afala sei þri valdi til hand-
 hafa framkvæmdarvaldris. Þessi regla
 er gættast þess, sem vitast þar annars
 statar, at itlendingar getur þessit
 ríkisborgararétt meit einfaltri ~~þessu~~

framkvæmdarathöfu. Sels er þessumaliet: sitari
 blit 35. gr., en þar. konum mi skil
 taka þess, en skuldbindi ríki, mi selja
 eta meit öðru meit: lita af handi meina
 af þessum lundris mi afstarett
 þessu, nema samkvæmt lagaheimild.

Þessi orðlegging gildir einu hvort
 ríki gjalt er lantakandi eta skil,
 einungis af þessit skuldbindur þess. Soo
 er, þess at ríki einungis ábyrgiast
 þessit. Þessa svo er, þessu samt oft
 varit litin meggja heimild: þessu
 lögun, en strengt þessit, þessu er
 skilt eigi megglegt. Þessu minni þessu
 lantökum: sambandi vit ~~daglegan~~
 verður ríkisgjöts er skil framkvæm-
 unlegt at þessu lagaheimildan, en dle
 verður at þessu, at af fullmeiggandi
 lagaheimild sei skil þessu handi,
 þessu er lantakann skil skuldbindandi
 þessu ríkisgjöts, þessu vit at lita
 þessum ríkisgjöts af handi þessu

L. og i þessu sama rit meit öðru
 atrit: ákrat:inn

Gjafirvega sjáast skip eigi komast
hei undir, þó að þann að gjafir
öðrum leyst: sáu látnir láta sömmu
veglum og þar eigin.

Jafut til þeirra allra, þeir eigin senn jafna
~~þetta~~ ~~þetta~~ eigi ^{skifti} þess, hvort eigin er
látnir af hendi þann þult og allt eta ein-
ungis senn skammtan tíma, ~~þá~~ at
~~þetta~~ ~~þetta~~ óheimil ^{at} er at
lita af hendi þeirra skammtan afnotarítt senn
skilyrti qv. sá þulluast. Almannu laga-
heimild er talin magna, sbr. mi eiskum
l. 8. 1936 senn arftakarítt og ótalorítt
og áttu l. 31. 1905 senn sölu þjótgjarda
og l. 50. 1907 senn sölu kirkjugjarda,
~~heimild til ríttafarna þess eigin~~
~~þar á þessum veglum~~ er
þarast senn þess einskaba ríttaf-
senn er eigi nauðsynlegt.

skilgöngu-lausn

Í framkvæðisréttum ~~at~~ lögunum
 er þessum konungi : 21. gr. stjór.,
 og ein þátt rítleikna, sem ríða lúrn-
 ig þeim rétt: er beitt. Eigi er konungi
 skylt at eiga framkvæðis: at öðrum verjan-
 legunum lögunum er lögunum um samþykkt
 á landsdreikningi, en star. 38. gr. stjór.
 ber at safna reikningum ríkissjóðs fyrir
 hvert fjárhagsárið í einum reikningi
 og leggja fyrir alþingi fyrir. Til laga um
 samþykkt á konungi, þá er rannsa eigi
 tekið fram á lúrnunum skulda þessi
 birta, en ~~þessum~~ er konungi, þ. e. rítt-
 leikum, en ekki til at dreifa. Auk
 þessa má vel vera, at stjórni sé skylt at
 beita ein fyrir lagastærni um eit-
 hvert tiltekið ári, og at þátt gótt: talna
 umbættisvandræða, ef svo væri eigi gott,
 en þetta fer algerlega eftir atvikum lögun-
 ainnis, og verður engin almenn regla
 um þátt sett.

Þessum einum er ekki þessum
 framkvæðisréttum, þá at : 33. gr.
 stjór. segi, at þátt deilt hafi: rítt til
 at vera fram fyrir. Til laga, þá er
 eftirlitstærnt, at einstökum þingmönnum
 um er ekki, ^{í stjór.} ástíðnum þessi réttum.
 Af þátt leitir, at : þingmönnum er heim-
 ilt at setja viss skilgöngu: þessum samþykkt
 deilda á upplýst: þingmannaför.,
 sem í hefurleg myndum vera um eigin-
 ley stjórna framvörp. Þingmönnum gætt
 at vinnu rítt fyrir, at vera einstökum
 þingmönnum hafi: framkvæðisrétt at

högunum. En skv. 19. apr. þskp. 1936 verður þá
þann lagafr., en þann er upp af þing-
mannna hlöfu og útblítt er þjórnun
vikunn af þingráðgjafi, þar ástæða
taka til metfanta í deildinni, at meiri
hlut: þingmannna í þeirri deild, en þess fr.
er fram boðit: samþykki þat. Eigi þarf
þá at leita þessa samþykki, þess er
at nota fr. til laga um breyting á
stjórnarráðgjafi á um breyting á þing-
ráðgjafi alþingis, og ekki heldur um
fr., sem nefnd flestar óskift eru flutt
er at leita einhverj ritherranna.
Úr þá at útskýring fr. er undan-
þingis, hlutur þá sama þá fremur at
vera um fr., sem ritherra flestar óskift
er, og skifti þá ekki máli, þvott
hann er þingráðgjafi á ekki.

II. Um öll venjuleg lagafr. gildir
þat, at flestja má þann: þvott deild
innu sem er, en met öllu er óheimilt
at vera þann fram: samþykki
þingi. Enna segir: 39. gr. stjkr., at
ekki lagafr., at þinghögun og þingráð-
högun undanskildum, megi samþykki
þess er þat hef: verið velt þessum
áminnum: þvott þingdeild.

Í stjkr. segir ekki, þvott þessum
umráttum skuli þessi boðit, en um
þat er áber. í þskp. Þvott um. má
ekki fara fram þess er leita um velt
á netur þá þá fr. var, ástæða þessum
þvott, ástæða í fundi þingmannna, skv. 19.
gr. þskp. 1936. Út þessum um. skal nota
þess í deild innu, og ástæða leita ástæða

um, hvort þat eigi at ganga til annars
 um., 21. gr. þskyl. Til þess er, at þvo-
 sett: nefnd eftir þessa um. og nefndum
 álit leggji þá fyrir vit næsta um. Þan-
 um um. þá eigi þann þvo um tveim
 málum eftir fyrsta um., og skal þá
 nota greinar þvo. þvanga fyrir sig og
 þvott. vit þvo. Þáta um þvo. í höfnum,
 eftir vísunni ákvæðnum fyrsta. Þvanga
 þvott er at nota þvottu þvottu, skulu at-
 kvætt: greidd um þvanga grein: þvottu,
 mest þvott., er vit eiga. At ritanta skal
 greita atkv. um þvott, hvort þvo., þvottu
 þvott, eigi at ganga til þvottu um.,
 22. gr. þskyl. þvottu um. um eigi þann
 þvo þvo um tveim málum eftir atva
 um. þá skal nota þvott. og greinar, a
 þvo eigi vit, svo og þvo. alt: heild þá
 er um. er þvott, skal leita atkv. um þvott.
 og ritara um þvo. í heild sinni, eins og
 þvott þá er art: 23. gr. þskyl.

Þvottu þvottu. er samþykkt: annars
 þvottu þvottu, skal þvottu þvottu þvottu
 þvottu svo sem þvottu var samþykkt,
 1. mgr. 40. gr. stjór. 2. þvottu þvottu: þvottu
 þvottu, sem sendu þvottu til þvottu
 þvottu, mest til málum um, at þvottu
 þvottu þvo. þvottu þá deild, og eigi
 þvottu ritara sinnu metfert þvo sem:
 deild þvottu, er þvottu þvo. 2. þvo.
 er samþykkt: þvottu: þvottu deild,
 sendu þvottu: þvottu málum þvottu,
 24. gr. þskyl., er ef þvo. er felt:
 þvottu deild er þvottu þvottu.

2. er af ritari deilhin breytni fró-unn, sendi
 sem sagt forset: kemur þat til forseta
 samnefnt þings, 25. gr. i. f. þskpt. Fró.
 er mi ritlytt metah allra þingmanna og
 skal best þingi alþingi: til einnar unu.,
 minnst 2 ritum ritan, og þer hin fram
 met sama hatti: og 3. unu. i deild. At-
 kvætafjöldi veita niðiturn um einstök
 málstrit: er lagafr. önnur er fró.
 til þjálega og þjávalalega, mi daki
 fullvæta samþykki, nema tveir þritjung
 er atkvæta þeirra, sem greidd er, sem
 met þeir. 2 f fró. er samþykkt i sam-
 einmeta þingi, sendi forset: þat rit-
 kemur. Eða þellur þat ritan, 3. gr. 3.
 mgr. 40. gr. stjór. og 26. gr. þskpt.

um breytingu á lagafr. er þess
 niðtalaga at geta, at 3. mgr. 32. gr.
 þskpt. mi eigi, þegar lagafr. kemur i
 samnefnt þing frá annari þvörri þing-
 deildinni, gera þott. um önnur strit:
 er þess, er mi deilhin, er ritant hatti:
 fró. til metferðan, þreytt: rit þá
 unvæta. Forset: ^{samnefnt þings} ~~unvæta~~, þvott þat
 er sama strit: sem liggur þingi, og
 strit: er ritan heli verit felt: ~~ritan~~
 þingdeild, ^{rit næsta unu. á undan} og er þingmönnum skylt
 at hlita þessir ritant:.

Skv. þri, sem þess er sagt, verður
 at telja gerbreytingu á lagafr.: metferð
 þingnis óheimil, vegna þess at þá
 gott: kemur ákilda unvætafjöldi daki
 rit, og heli a. m. k. stundum verit þritst
 rit at þessja þessu: framkvæmd, þá
 at nokkur málbretnu heli: á þri ort: t.

Þá hinn bögginn sjámi ortaleg upphafs 23-ge-
 þekkt., at þær. þær at enda í milli deilda,
 þá önnur geri sínum og „anna“ brenntranga
 í þær, en hinn heft: samþykkt. Ef antaer,
 ómæðileglegan þventrillan ~~þess~~ ^{þess}
 en þetta þá næmest næstreykt, en ^{þess}
 varhugavert er at gera „leitritningu“:
 öðrum tilfellið ein þess at málit þess
 þær gægi deilda í milli, og heft þat þá
 stundum verit gerit.

Annars verður gjafleitt at etla, at
 þær deild og samerit þess eigi þella-
 atur skunda veld um, hvort þær. heft:
 þessit þannlega ritha afgreiðu innan
 þessu eta þess. Þá verit at tillegast,
 þessu litit er til þessu eins og gjafleitt
 handhafa löggjafarvaldrins, at dömetöl-
 annu ein þessu vit þannlega met-
 fert þess í málum, svo þessu tilit
 verit, at þessit í annat þort heft heft
 þær til metferðar.

At þær heft verit rithit, at af þær.
 þær. en þelt, þá veri þat þær met ritum
 þessit. Þá þessu en heft met 23-ge. þekkt.,
 þær sem segi, at heft þær, en önnur þær
 deilda heft þelt, þessu eigi þær upp aft-
 ur í sama þessu. Samkvæmt verja og
 etla málum en rith at þessu ritum
 þær, hvort þessu þessu þær. heft verit
 þelt: þessu deild, þær sem ritum þær.
 en þær þessu, eta: þessu deilda
 eta sameritum þessu. Glitt er oft
 verit málum, hvort þær sama þær. at
 at verit eta deild, og heft þá mikla
 þessu, þær eigi ritum veld um

↳ sammantals fyrirgjafi eða

fast. Sjálfrost sýmist, at forseti: þeirra
deildar, þar sem nýja fr. er flutt, eigi
viðskurðarvaldið at-it, og at hann eigi fast
eins, of þessa fr. helgi verit felt:
hinnu sönnu deild og hit nýja þessu
nú þessu: . 24 fr. helgi verit felt 1/2 annar
deild en þeirri, sem nýja fr. er flutt
: . helgum forseti: ritari deildarinnar at
hafa sjálfstætt viðskurðarvald: þessu efri.
Forseti: sammantals fyrirgjafi með hris-
vega ^{þessu} ~~þessu~~ hafa fast, svo þessu
sem þessa fr. helgi verit felt þessu.

III. Svo sem þessa nýja er laga-
fr. , sem alþingi helgi samþykkt, send
til ráðherra. Hann hefur ein neðingis
star. a. lit 2. gr. ráðherraátt. 2. 1904, of
hann létur þessu forseti at vera skilt
fr. upp þessu þessu. Si skýla en
þi ekki dreg skilyrðislaus, þessu at ekki
hefur verit at þessu fundit, þessu at rít-
herra hafi ekki upp þessu þessu
fr. , sem alþingi heft: samþykkt: öðf-
um þessu, þessu rít herra helgi:
þessu at á mest um, at bráttarbráttar-
lög veri þessu um efri, star. Átt.
1933 A. 1117 og brátt. 100. 1933. Þessu vegna
helgum samt at vera ein, at rít herra
hafi upp þessu þessu þessu lagafr.,
sem alþingi helgi samþykkt. Rít-
herra ákveður ákveðit sjálfur, hvort
tillögur hann geri um málið til
þessu, en vit leit en, at fast ytri:
þessu misleitning á ein heft: valdi
rít herra, of hann ekki heft: til
rít herra at at þessu þessu þessu

má atla, at alþingi mundi ekki una þeir, at
væðkenna helldi embætti: sínu, of hann hefti
farit svo at, nema hannum takist at sam-
fara alþingi um, at reistakar ástætur
veri fyrir handi.

Þannigum vatan þeir einnig gjölf-
ur, hvort hann stöðfesti þess. En stöð-
festing þannig þarf til þess, at nokkur
samþykkt alþingis þá: lagafríði, og hef-
þannigum eigi stöðfest lagafrumvarp,
sem alþingi hefi samþykkt, áður en
nasta regulegt alþingi kemur saman,
en frumvarpið þá vitan fallit, skr. hkr.
gr. stj. skv.

Skilti þannig eigi máli, þó at þess-
umum hefði ekki brenninnis sýngjast þess.
Stöðfesting ^{þess} af þess hefði drögist þess
töðkilda frast en þess. þess met ein sög-
ummi. Þess vegna kemur ekki at eök,
þó at þessing laga þess þess vitan þess,
af stöðfest ~~þess~~ ^{þess} mögum þess-
lega. Mitat en vit þess, hvort regulegt
alþingi kemur saman, og hefði þess þess
ummi áhrif: þessum efni, þó at aukþing
hefi þessit saman áður en lagafr. en
stöðfest, og gætur sama máli, þó at
aukaþingit hefði sömu stöðfurn at
þessu og regulegt þing, þ. e. afþessit þess
lagafr. og þess vegna megi ekki slita
þess þess en þess, en hokit.

Ek þannigum þess eigi til at
stöðfesta þess, en væðkenna öryggjast at
þessit þessum til at þessu eigi alþing
áhrifit i þessum afstöðu þannig, at

þann laga verit

til lands eigi at taka. Urvætt: alþingis
 mundi þá vandræðlega vanda þatt at veita
 at stýðja nokkra stjórna fyrir en konungur
 var líti: undan, og ef alþingi heft: bjóti
 undan í sínum landi, mundi konungur
 manna^{þá} heftit þatt vit augjunn sína.
 Ende er mi ort:it talit gjálfrægt, at
 konungur statfest: öll þann þv., sem
 ráðherra leggur þatt til um.

Þessa kynni, at konungur vilði
 þá áttins statfesta, at þv. væri breytt
 þá þá, sem alþingi heft: samþykkt,
 en líta statfesting væri ógjld, og þá
 þá fremur, ef breytingⁱⁿ væri
 óatgæð. Ef konungur heft: í fyrsta
 statfest texta frábragðtinn þá, sem
 alþingi heft: ákveð:it, mundi hann
 geta statfest hinn rétta texta áttan,
 ef hann geti: þatt áttan en mesta
 regluhest alþingi þámi samman.

Þessu þv. hefti blót:it statfesting
 júlfrétt sem konungur hefti undir
 ritat þatt áttan ráðherra, skr. 15.
 og 17. qv. stjórna. Eftir 17. qv. skal vanna
 þessu ritit upp fyrir konungi: ritis-
 rit:it, og er þá áttan til at statfest-
 ingin þá þá þann. En venja hefti
 segit þá fyrsta, at þv. sé ort:it at lög-
 um rit undirskriftina, þá at hann þá
 þann utan ritisrits, og mig sé at
 undirskriftning (conuoboratio) eigi sé
 stat þv. Þóingis mundu m.a.o. ekki
 vanda ógjld, þá at þessi undirskrift-
 ing þárit fyrir, en slíkt mundi
 heftit til undirskriftningu ef

48
 Samfara staðfestingun laganna er sennit
 frá þeim: þri þann, sem þau eru
 biot: þessi útgáfa laganna er frjálsan
 (þróunulag) er gífurlegt meira einföld.
 Framan við lögin er sett gífurleg þingun
 um, at alþingi hefði fallist á lög þessi og
 þann staðfest þau með undirskrift sinni
 samþykki sinni. Í miðun löganna er
 sagt, at eftir þessu eigi allir hlutad eigendur
 geti at heita, og þann staðfestingun og
 dagsetning og hals undirskrifti. Stundum
 getur þessi útgáfa samt aðit nokkurn
 flötunari, þ.e. þegar: lögun, sem hefi:
 ein fölgur breytingun á öðru lögun, er
 sagt, at þegar þau hefði verið staðfest
 skuli fella meginmál þeirra, e.t.v. á samt
 þessu breytingun, inn: upphaflegu lögin
 og gefa þau svo breytt ut. Þegar svo er
 þar at, verður útgáfan gætt frá stað-
 festingunni og virt:st vera framkvæmd.
 Aðalhöfn. En þessi aðferð veldur stundum
 nokkurn vanda og eru nokkurn dæmi
 þess, at lögin hefði verið gefin ut:
 annari mynd en efri stötu til, þv.
 t. d. l. 46. 1929, l. 34. 1931 og l. 53. 1931 og
 ummáli Einarssonar þann þann þann
 í Dórnatölu og réttan þann: 558-559.
 E. svo stundum á verður at fara eftir
 þri, sem efri stötu til, en eigi
 útan við útgáfu.

11
 Hálfrátt þetta.
 Sambærant l. 3. gr. l. um kirkjunnar
 21. 1931 hefi þau náttúrufræðingur: og til-
 lögunni um þann mál, en þann laganna
 vartu og þessu undir verkunni löggjafar-
 valdins. Þessu mál: hefi: þessu hefi:
 þau um, at samþykkt almennum löggjafar-
 á þriðjunnar máttum verið minnast
 gild, ef réttu kirkjunnar, verið hefi, og
 hefi þau sagt: átt framkvæmt: rétt á al-
 þingi um þessi mál. Þessu mál: þri
 vera: samþykkt við þessu mál: stjór-
 unni löggjafarinn, og verður þri at vera
 spurningun þessu mál: frátt þann
 á l. 3. gr. l. 21. 1931 þessu mál: þri
 réttu hefi hefi: þessu mál: þri
 löggjafarinn eigi þessu at heita réttu
 kirkjunnar: ni sínu tillögun þess er
 réttun og tillögun einstakna manna.
 Hefti er annast mál, at landbætt þann at
 vera þann löggjafarinn at hefi þessu
 tiltekna atila til at heita átt þessu
 þann fulltrúa kirkjunnar í þann
 máttum.

Þess
 hefti mi geta þess, at á l. 2. gr.
 l. um lagafund 48. 1929 um staðfestun
 lagafund, sem skalt skuli at vera ríkis-
 stjórns, alþingis mánnum, þingnefndun
 og miðþingnefndun til at stötu við
 samþykkt lagafund. osfrv., hefi aldrei
 þann: framkvæmd.

á heimildinni í 2. mgr. 57. gr. stjór. til
at breyta með lögun þri, at evangeliska
kirkvordu þyrlejan sé fjótkirkja í Ís-
landi, og at ríkisvaldið skuli at þri besta
stytja hana og vernda.

þeir, sem um þessi tíðir ^{þeir} ^{er: 2. og 3. mgr} ^{75. gr} ^{stjór.}
atkvæðisrétt ^{þeir} ^{er} ^{þessi} ^{þri} ^{þessi}
koningarétt, sem vafalaust hefir söm
og koningarétt, er fersum til alþingis
í 18. gr. stjór. Atferðin, sem besta skal,
er at, at þessi alþingi hefji samfylgt
þessi þri. og sent þann til ríðherra, þar
konnun at stofna til fjótkirkva-
gættala um málið. Ef þat er felt vit
hann eta þar okki nóg atkvæðanna, þess
aukinn meiri hluta er krafist, er þri.
þri með in sögunni, og þessandi ríð-
herra óheimilt at þessa þri. eftir þat
upp fyrir konungi, og staðfesting
hans á þri vera markleysa. Ef þri.
eftir á mót: var samfylgti vit at-
kvæðagættala, skal ríðherra þessa
málið upp fyrir konungi, og þri þri
at venjulegum hatti.

I. Stjórn. á þjárum á ríkisins
 og ákveðnum útgjaldum er í epli sínum
 framkvæmdarathöfn. En þýðing þessa
 fyrir öll málhafi ríkisins er svo mikil,
 að sá, er um þetta heli viðhvarfing,
 helur þau einnig um stjórns ríkisins
 gífurleitt. Þess vegna heli löggjafar þingum
 vita verit þá ákveðnum ákveðnum í þessu
 efni. Þá ákveðnum má vitanlega taka
 með miskanandi mót: en þá heli
 ortit fara á, að hún væri tekis í
 lagaformi, og þarna þá at ginnu leyt:
 reitabær reglu til þessu um þau
 lög, svo sem mi skal sjnt.

II. Aðalákvæði: stjórns. um þjárlög
 um 27. gr., sem hljótar svo: Fyrir
 hvert reglulegt afþingis skal, þegar er
 þat er samant komit, leggja fram-
 varp til þjárlaga fyrir þat þjárlög-
 is, sem í hönd fer, og skal í þv.
 þólagis greinargerð um tekjur ríkisins
 og gjöld. - Frv. til þjárlaga og þjár-
 aukalaga skal leggja fyrir samant
 þing og afgreita þau vit 3 munnurum.

Eftir þessu er skylt at leggja
 frv. til þjárlaga fyrir afþingis, og er þat
 þá áramt frv. til laga um samkyrt
 ríkis
 fjárfæringa, sem er húnna mákyrt,
 sína frv. þessu líka skylda er fyrir
 hendi um. þat er eigi tekis fram um
 þjárlög. þessu er ^{ríkis} fjárfæringafrv.
 á hverjum þessu skylda hvi þá, en
 í hverjum þíllhellum er öðrum til

L. auk. brátaþingda laga

formlega hvíki hún á borunni en vátthensu
 þar at annast um, at henni sé gætt.

Stjórninni þar at leggja frv. fyrir
 hvert vegulest alþingis, og en þá miðat við
 þat, at vegulest þing á at koma samans
 á hvert, áhr. 30. og 18. gr. stj. l. At viss
 en í ritunefndri grein banna at elta þingis
 fyrir en þinglög en samþykkt, og en gert
 hefur at fullveggja þvi met þvi at bjóða
 : 37. gr., at frv. skuli best fyrir þingit,
 þegar en þat en samans komist. Hið er
 þetta at þvi, at þingit þarf: sem miðat
 at hefjast vegna afgreiðslu þinglaga, en
 þá en hversley þar stíkt, sem gertu at
 verkum, at ritanna gert: eigi talinn
 ritavertur, þá at nokkur dráttur gert:
 á þessu, t. d. samnum tími til andrúðun-
 ingu, samgöngu erfittleika, þessu skort-
 en orfu. En hvert sem þat en, þá
 en þá ^{vegulest} megnest, at þing heft: stundum
 stöðfæm, en þess at þinglög hefti
 verið samþykkt, áhr. þat, ef þing en
 vofit áttu at vegna þess at heft
 en at þella þing-frv. þegar en stundum
 á, þar at þella neitt þing samans veður
 tímanlega til þess, at þat geti af-
 greitt þinglög: þetta t. d. hvíki þá
 samna skjala á stjórninni til at
 leggja frv. fyrir þat þing eins og vegu-
 lest þing, enda en eigi elta þvi fyrir
 en frv. en samþykkt.

L framkvæmingu þinglaga.

At þar en skalt at leggja frv. fyrir
 meðri deilt alþingis, og eall: þat ritanna
 samans með þvi á þingis og önnur frv.,
 þá at þar heft: en þat, at en þetta

meiri hlut: i samnefntu þingi nægt: til
samþykktar þess. Hi hluti sin megin
þvæsting verit gent a, at þjárlögaför.
er dls-ekki lagt fyrir deildin, heldur
ber at leggja þat beint fyrir samnefnt
þing, og er þat afgreitt þar vit
þjári umvætan. Fara þar fram met
samu hluti: og þ tilvæandi umvætan
i deild. ^{2um} hluti er þat, at dlv. vitunlegi
3. aug. 40. gr. stj. dlv. nægi ein heldur
meiri hlut: til samþykktar þjárl. för. i
samnefntu þingi, og er þat i samvæmi
vit þat, er gildir um venjuleg lögaför.
i deildum, er gagnstætt því, sem um
þess gildir i samnefntu þingi. Met
þessari réttstöku metfert er þjárlög og
þjárlögaför alveg skýrt miðkætt frá
öðrum lögunum, og er þá ljóst, at þess
er ekki atvins frábragðin at eðli öðrum
lögunum heldur einnig ^{at} ~~þessari~~ ^{er formin} retnings.
þá er þjárlög og þjárlögaför
um þessum dlv. stj. dlv. frábragðin
öðrum lögunum, at því, at þess er eftir
þessu fyrir þessu skapötan tiltekinn
aldur, þess er þat er alveg undir
venjulegum lögunum sjálfum komit eta
vitari lögunum er þat, ^{afri} þessu lengi
þess skuli gilda. Eildi þjárlöganna er
bundit vit þjárlögaför þat, sem i hönd
þess. Þjárlögstímabílit i eftir þessu
at vera eitthví, er ekki vort: þat þat
þessu at vera almanakari, þá at svo
þessu at: þat verit þessu at þessu. En ef
þessu má bráta, er þessu at stj. dlv. sé
þessu, létin þessu af, at i samvæmi

111

við breytinguna hlíta at mega hafa eitt fjárhagsstímabíll annaðhvort lengra eða skemur en eitt ár.

Fjárlöggin ganga úr gildi við loka fjárhagsársins. Föot vænja en samt fygur, at eigi er hett greittahum skv. Fjárlöggun fygur en notkaut en komit fram á marta ár, enda autsatt, at þat væri a.-m.-k. of ströng meyla, ef leita þyft: endur fjárvætningur er verkas, sem þegun en hafit á fjárhagsárinnum en en a.-t.-v. skli lokit fygur en svernum, á marta ári.

tíð

III Um efri fjárhagsfyr. regin : 37. gr. stjokv., at : þvi skuli fólgin greinargerð um tekjunn ríkisins og gjöld. Námari reglus um þetta eru : k. um ríkisbókheld og endur- skotum bl. 1931, en skv. 5. gr. þeirra skulu fjárlög samrin : tvöum köflum. Þ fygur köflunum ein áttlunin tekna og gjöld, en : áttari köfla skulu fæstar fjárvætningur og áttlunin, sem skli hafa áhrif á rekstrarvitkomun. Loks regin, at met fjárlöggun skuli á þvæta fygningu á eiginnum ríkisins. Samsvona- lega en fjárlöggunum, ⁿⁱ samt skift : 3 köfla. I. köfli er um tekjunn, og en hann 5 greinar. II. köfli er um gjöld, og en k. til 19. gr. í honum. Þessir tvöir köflar eru til fygur köflum, sem botinn en í 5. gr. l. bl. 1931. III. köfli er um eignabreyfingun og samsvona hann áttari köflunum, sem mettt er fygur um : 5. gr. l. bl. 1931. En auk þessara köfla eru loks : fjárl.

1. en 20. og 21. gr. í honum,

heimildir til gjafsbæna ábyrgta og greidd
 in ríkissjóti, ^{og} ~~þess~~ ^{öðrum} jafnvel in löps-
 þænum sjóttum, sem þjárlög annars tala
 dæmi til. Á 24. gr. er svo ákveðið, að ef
 mig lög hef: í þeim met sér tekið ^{sta} ~~þ~~ gjöld
 þess ríkissjóts, breyttist þjárlög in tekið
 og gjaldþingin þess þess lögunum. 2. nr.
 þessum, að allar þær þjárlög, sem
 eigi séu ákveðnar: lögunum, öðrum en
 þjárlögunum, tilskipunum, þessum skilríktum
 um sta öðrum gjaldandi ákveðnum,
 gjöldi ástæðu þess þjárlögskráðar.
 Stjórn. segir að vinnu, að: þjárlög
 skuli þessum greina-seðt um tekið ríkis-
 ins og gjöld. Með þessum en þess einungis
 átt við þess eiginlega ríkissjóti og
 þess ríkisstofnunar, en annar þessum
 þessum þess in ríkissjóti, svo sem þess
 ríma, útrýp, landsmenn, áfengisverslan,
 tobaksainkvarði og lifreiðainkvarði.
 Þessum falla eigi þess undir þess
 stofnunar, sem gjöldstafurinn en og annar
 þessum en atvotan til reistakra nota,
 þess at ríkið sé einlaðigandi þessum,
 þess. t. d. handabanka, þessabanka,
 þessgjafsjóti, þessabanksjóti og þess.

L. ríkissprentamíttjar,

IV. Af þess, sem mi hefji verit
 rest, en þess, at ^{þess} ~~þess~~ þess þess
 en öðri þess, sem um venjuleg lög
 gerist. þess af þessum alþing in meti
 öðri þessum at leita, at venjuleg
 lögunum ^{lögunum} en eigi breyta met þess
 lögunum. Ef svo væri, mundi þess atvotan
 um þessum en: þessum deild um
 venjuleg laga þess. at eigi ortist, og

L, at lögunum verti: eigi breytt
með fjárlögum

L um, at skammt gjöld megi greiða af
hendi, nema heimild sé til þess
: fjárlögum eða fjárfundalögum,

einn höfundartré: stjórna um setningu
laga þítt breyta. Af því skapast: at full-
kominn gjöldrot: og upplæsur: stöf-
un löggjafans. Þessi vegfarir eru áttar um
talin gjlda og a.m.k. at nokkur best:
vitarband ~~af~~: framboend af alþingi,

er því veri ortin augljós og óundirbúð
Skifti er engu máli: því efni, hvort
er at veita tekihlög fyrir vafarsjótt,
lög er hafa útgjöld: þó megi veri eða
áður lög, enda er þar átt mörg lögin
sem einhver útgjöld stafa af. Skilja
vertu á brátt: 36-qr. stjórna. Lí samvæmi
vit þetta á þessum veg, at þar megi sé
vissuátt átt vit ólögbodur gjöld, þó
at lögbodur, ^{gjöld} vertu at greiða, þótt
þeirra sé eigi getið: fjárlögum. Skilt
er átt máli, at þat er mjög vanhætt
vert vanvæðsla, ef slept er at geta um
lögbodur gjöld: fjárlögum, því at
þar megi vertu, ^{í fullkomni} ein greinargert um lag
viki sjótt, sem stjórnaðslög gjafur
þessu skilja og næturlyg er til
gjöta fjárfundur. Er er þat, at
vitandi er best at auka vit lögbodur
greiðsla megi fjárfundum á fjárlög-
um, en þó ^{þessu} fjárfundur ~~átt~~ skil
lögum er fjárlögur gjlda.

~~Þátt um ólögbodur útgjöld er at
veita, er stjórnaðslög þó áttur heimild at
innu þar af hendi at heimild sé til
þeirra á fjárlögum eða fjárfundalögum,
skil þat, er áttur megi. Útgjöldum
vertu þó at vera best at honum
væðslu einhveru bit fjárlögum.~~

Leita þess að fela: einhverjum

VI. Ef heimild, t. l. útsjaldla er að

leita: fjárlögum, þar sem er áskilningur á því fjárlögum. Þeir eru mjög misvirkir og þar eftir verjulegum lögleiðingavæðum um tilkomu á þeim. Sérstaklega er þess að geta, að óheimilt er að taka fjárlögum, sem óeytt kann að verða óv. einhverjum lit, og eyta þessum undir öðrum lit. Hinsvegar er engin veging samt, að aldrei megi fara fram úr þessum fjárlögum, sem litur heimild. Þetta þar mjög eftir atvikum. Ef veitt er þá til að veita þess, og þess veitt dýrara er áttal held: veitt, leita á m. b. vera heimilt að fara svo mikil fram úr fjárlögum, sem þarf til að bjarga þessum vaxandi skuldum. Ef einstökum manni er hinsvegar veittur styrkur til þess byggingar eða þessum gegn því, að hann megi greita meira en fjárlögum manni, jafnvel þótt byggingarþættur held: haldat. um þetta er sem samt öki held að gefa almenna reglu.

efnileitt m. a. s.
L og styrkur veittur til að
gera þess notkelt.

þá er þess oft vald mátt, hvort stjórnmáli er einungis heimilt að inn fjárlögum fjárlögum of hendi eta þessum er þess þessum skýlt. Að svo miklu held: sem skýlda óv. verjulegum lögum eta samningi er þessum heldi, orþótt orþótt skýlda stjórnmáli þess öki þessum.

at heldur væri líkum fyrir, at stjórnmis-
 hefti einungis heimild um væri eðki
 skyld til greiðslu, og því þetta þó misög-
 efti atvikaum hverju sinni. Fyrir
 þessu líkumna skuli taldur sigrast ~~þó~~
 erit valdant, og kynni t.d. heimild
 ni, sem stjórnmisni er veitt: XIX. lit
 h. 2. gr. fjárl. 79-1840 til at lækka öll
 ölgbotna útgjöld ^{alt at} ~~tiltökum~~ lundum
 hluta, at benda til, at fjárl. talit væri,
 at stjórnmisni væri skyld at innu ein-
 is af hendi hinar ölgbotna greiðslu,
 nema veitöle rök væri fyrir hinar
 gæptata. Eigi þar þetta þó in og
 mun samni mest, at þetta þá misög-
 efti atvikaum. Blitt er einn annast, at
 jafnvel þótt talit væri, at stjórnmisni
 ni skyld at innu tiltökum greiðslu af
 hendi skv. fjárl., þá er eðki þar mest
 sagt, at ~~veitun~~ ^{veitun} veitökum mönnum
 si skiptur til þeirra, og verður alls
 eigi talit, at alment ein líkum til
 þess, þó at veitöle atvik leit: stundum
 til, at þannig væri: at lita á.

at stofnunum

VI. Fjárlög eru samni áður en
 fjárlagstímabilið heft. Af þessu
 leitir, at þessu nauðsyn getur ortit á
 ölgbundnum útgjöldum, sem þá
 voru eigi veitgent. Til at beta in þessu
 heimild 37. gr. stj. skv. meðhölluð fjárl-
 auksalög. Stj. skv. at ^{semilaga} ~~valdant~~ til, at
 af þessu væri: ölgbundnum útgjöldum
 þannu yfir þessu, sem: fjárl. er ákveðit,
 væri heimild til þeirra þessu mest
 fjárl. áður en greiðslu þar þessu

För. til fjárlög. á skv. 2. mgr. 37. gr.
 stj. skv. at leggja fyrir samnefnt þing og
 afgreiða þar við 3 mánudag. skv. 3. mgr.
 40. gr. stj. skv. mágn og einfaldan meiri

hlut: til fullnasta samþykktar þess:
 samnefnt þingi. Þá þessu leyti: þar
 þar með fjárlög. at sama holti: og fjárl.
 og er ekki lagt at breyta venjulegum lögum þess
 með þessum fjárlögum.
 Hinsvegar hefur engin skilyrðislaus skulda
 á stjórnmenni til at leggja fjárlögaför.
 fyrir þingi, heldur þar þat afveg eflir
 meir um aukafjárfestinga. Dami á og
 til þess, at einnig þingmáttur hef-
 þekk fjárlögaför, þó at þat hef-
 ekki nátt þann at ganga. Full heimild er
 til þess at slita þingi, þó at eigi sé
 hvi at afgreiða fjárlögaför., sem
 fyrir þat hefi verið lagt.

Þessu leyti hefi ekki orðið ni, sem
 semilegt hefi
~~at~~ ~~þessu~~ ~~at~~ verið ~~þessu~~ tilkallinn,
 at heimild til aukafjárfestinga væri
 fyrir þann þingis með fjárlögum.
 Á meðan fjárlögskrárabil var tvö ár
 til þess at þat er víður nokkurt, en mi-
 er orðin föst verja, at fjárlög.
 eru fyrst samþykkt, at fjárlögárin
 lokun. Þá hefur er haftur á, at á næsta
 ári eflir ^{at} fjárlögárin er hit: þessu flytur
 stjórnmis fjárlögaför., þar sem þar
 aukafjárfestinga eru teknar upp,
 sem ráðherra telur einstaka þing
 á at þá heimild fyrir. Nasta árin
 eru þessu með fjárlögaför. fyrir
 sama á og hit fyrir, og eru þar
 teknar þar greiðslur, sem andur-
 skuldaþingunum eru til þessu

Þessu leyti hefi ekki orðið ni, sem
 semilegt hefi
~~at~~ ~~þessu~~ ~~at~~ verið ~~þessu~~ tilkallinn,
 at heimild til aukafjárfestinga væri
 fyrir þann þingis með fjárlögum.
 Á meðan fjárlögskrárabil var tvö ár
 til þess at þat er víður nokkurt, en mi-
 er orðin föst verja, at fjárlög.
 eru fyrst samþykkt, at fjárlögárin
 lokun. Þá hefur er haftur á, at á næsta
 ári eflir ^{at} fjárlögárin er hit: þessu flytur
 stjórnmis fjárlögaför., þar sem þar
 aukafjárfestinga eru teknar upp,
 sem ráðherra telur einstaka þing
 á at þá heimild fyrir. Nasta árin
 eru þessu með fjárlögaför. fyrir
 sama á og hit fyrir, og eru þar
 teknar þar greiðslur, sem andur-
 skuldaþingunum eru til þessu

L þar á eflir

L. skuldrum : samrät: ut fjáirveitningu
 nefnd alþingis, þannig megin áta
 mit stjörnu flóðka, en oft upp á
 eigin rýttum.

sýnlegt, at heimild sé tilvegunt fyrir. Væta
 þá at lokum samfengt tvö fjáiraukaloð
 fyrir hvert fjáirheyrar, auk fjáirlegra
 fyrir þat in. Þat hefir þannig komið á
 at heimild eftir á fyrir fjáirveitningu
 sé nægjanlega, og stjörnu (veitir) mjög
 iðulega þá um fram þat, sem heft er í
 fjáirhögnum, í trauk: þessa. Þá at at
 þessu er þat á hægnum þat, sem upphaf
 hafa verður at atla at hefir verit félga
 stjörnu. Þessu er verisá mii ortur svo föt, at
 hana verður at telja stjörnuþingulega gilda.

VII. Þat sama verður at telja um ötra
 verisá þessari náskylda, sem sé þá, at
 þingit samfengt þingisályktum, sem fram
 fram á útgjöld mii miiþingit: og stjörnu
 in greitir skv. þessu. Þat þessu er aut-
 vikud alveg þrotit gegn 36-gr. stjörnu, auk
 vora þvítlan till.: upphaf: viðlatta mit
 þessu, at þessu sýndi einuágreis, at mögulegt
 mundi á hinar sama þingit at koma fjáir-
 veitningum: in: fjáirleig eta fjáir-
 aukaloð. Síðar vora þá röktuðar svo,
 at stjörnuin gat: treyst þessu, at of hinar
 greiddi skv. þessu, þá þessu hinar þá
 fjáirveitningu samfengta: fjáiraukaloð-
 um. þvítlan ályktum hafa verit mjög
 t:þrotar, enda er mii þvítlanis um
 þessu rath: þessu, þessu sem: 4. miiþ.
 29-gr. þessu ágreis, at þessu skuli þessu
 er hinar upp: samfengt þessu og
 hafa tver umrættur um þessu. Stjörnuin
 getur þá eigi verit jöfnu bændu of þessu
 og fjáirveitningu: fjáirhögnum, og
 þessu þessu þessu þessu þessu þessu

at einstakir menn geti kyni þar einn
 þessit rítt ^{til} greiðslu in ríkissjóti.
~~Þess~~ Sjálfst. sjúkt at leita heimildar
 kyni greiðslu þess. þingsályktum: Þjálfar
 höngum, en þessit þat kyni má þó e-
 telja, at stjórinn þá mega vitunbern-
 ingu á, at rítt hef: verið at þessit,
 of upphættu en at þessum samdæltum samþykkt
 i ríkissveikningi.

VIII. Endurbodum á veikningum ríkis-
 sjóts en ástíðat framkvæmdar at þessum
 og samþykkt ríkissveikningu en at þessum
 til gert met sama hatti: og veikirleg
 löggjöf, en ságu at ritun þess þetta þó
 svo skýtt met þess þjálfara ^{þess} og hvarthveggja
 þessum undir þjálfara ríkissjóts, at
 at hliðstætt en at gera ~~þess~~ þessa nokkra grun-
 þess.

Um þetta ságu i 28. og 29. stjór. 1800
 samþykkt alþingi þess 3 yfirbrotunarmenn,
 menn, og skulu þess veitt þess kyni
 starfa ságu. Yfirbrotunarmenn þess
 ságu at greiðslu á þess veikningu en
 þessum og gjöld þessum og gata þess,
 þessum þessum þessum ságu þessum þessum
 þessum og þessum nokkurt hef: verið af
 þessum greitt in heimildar. þess gata,
 þessum ságu, þessum eða alþingi, þessum at
 þessum þessum þessum þessum þessum
 þessum þessum þessum. Þessum skal ságu
 þessum veikningum þessum þessum
 þessum greitt: ságu i ságu veikningu og
 þessum þessum Alþingi þess. til þessum ságu
 samþykkt á þessum og at þessum ságu
 þessum þessum þessum. Þessum ságu

↳ þess skulu þessum met
 þessum þessum.

skotunnar mönnum, einum eða fleirum, at
 fá at gjá veikuniga og bekkur viðskilna-
 is, og sönnuleit is stjórna rättsens, þess
 þess er, sem er at lita ~~þess~~ lit:it er. þessi
 þessi nokkurt atleggjast, þess þessi þess
 eftir mönnum ^{sinum} við bekkuniga um þess
 skriflega.

Þá at þess er ekki bekkur orðum
 tekitt þess, þá um eftir skotunnar mönnum
 þess er ávlega. Eigi er skylt at bjóða al-
 þingismann til þess starfa, enda þess ávleg
 eftir atvikaum, þess þess er gert, og þess
 þess umgjá bjóðingis skilbert: um sett, gjátt
 alþingi ávleg ávlegitt: vali sinu og um
 gata þess þess, sem ekki um bjóðingis
 til alþingis. Þess þess um ávlegitt: í
 fjárl. og um skv. l. 79. 1940 99, 2. t. t.
 1250. - kv. á munn.

3. d. 61. 1931 um sett ávlegitt: um
 viðskilnað og endurskotum. Þess þess:
 8. gr., at vit endurskotunnar þess at gata
 þess: 1). At veikunigunnar sein tökklega
 réttir og sandir skv. réttum tökkhelds-
 reglum og at ekki tekjur- og gjaldskilnaðir
 sein samrættir með vitergjandi fjárfisgjöldum.
 2). At greittu allan og vitkift: sein: sam-
 rættir vit gjaldskilnaðir hög og reglum og þess at
 litandi samninga. 3). At umgjá vitgjöld sein
 int af bekkir ein ~~þess~~ legalheimildir,
 at þess veikuniga sein réttilega notatar skv.
 þess reglum, og at vitgjöld, tekjur og
 atviki litir vitkiftanna sein tökkfartar á
 réttum hátt. 4). At fulls spennatan og
 bekkuniga er gatt vit rekstur þess, er
 veikunigunnar bjóða um.

Þessi umbodlega andurskotun er fram-
boand: fjármálaáráttarvestin er undir
myndun þess, gfi myndun met þess hefi
reitabun atal andurskotari, sem standur
þeint undir fjármálaárátt þessa, sk. III.
kafla l. bl. 1931.

Auk þessara andurskotunar er svo
andurskotun gfi skotunarmanna. Efti-
1. mgr. 13. gr. l. bl. 1931 andurskotast ríkisveiken-
ingurinn og bakun ríkisbókhaldris
af þess skv. 39. (mi 28.) gr. stj. sk. Gfi-
skotunarmönnum er heimilt at fara
fjármálaáráttarvestin at annast þann
hluta af andurskotunastarfissu, sem um-
vætt er: 1. fl. og niðurb. 3. fl. 8. gr. þess.
Þá hlut: andurskotunarmann, sem gfi skot-
unarmönnum er skv. þessu óheimilt
at stj. skv. fara öðrum, er at gata þess,
1) at greiðslu allan og vitskipt: sá er í
samvæmi við gildandi lög og reglu og
þa at litandi samninga, 2) at eru vits-
kipt sá er int af handi ein lagaheimildan,
at fjármálaáráttarvestin sá er réttilega notast
skv. (þessu andurskotun og 3) at fulls spær-
star og heyrir sá gatt vitskiptun
þann, er veikiningsmanni hljóta sá er.
Þessi tölbodlega andurskotun mega gfi-
skotunarmann eftir í meit: skv.
þessu fara öðrum. At vísu sá er í
13. gr. stj. skv., at gfi skotunarmann
skuli gata þess, hvort tekjur landis
sá er allan taldan. Þlitt er þá skv. skv.
til fulls í þessu þessu og hljóta
þessu þessu at vera rétt at fara þessu
er tölbodlega andurskotunarmann gfi skv.

Því gífubotunarmenn
heimildir þá því ngr. 28-qr. stjór

til at hefjast at þá allar skjöl þar
og skjöl, sem þeir þykja þurfa, er
mitut vit, at skjöl þessa og skjöl
vart. ríkisráðgjafi því er þat,
sem er at vata. Semilega seta gífur
skannumenn þá því heimil at skjöl þess, at
ötum er fjáringarvæðing: og ríkis
bókhalði, skr. lei 2. og útbær 3. ngr.

13-qr. 6. bl. 1931, er þar segir, at því er
þat því fjáringarvæðing: at sam-
ræða veita hvert þat atvit: í ríkisráð-
gjafi þess, sem væðing: þat hefi endur-
skotut, er eigi þykja nægilega upp-
löst. Ef þetta vart er á, at vit þólfum
gífubotunarmenn er atvit, hafa því
þá okki gjálfi vald til at þvinga þar
þann, er þat þá því fyrst at sanna
er til ríkisráðgjafi, nema hann gjálfi
eigi: blut, og at þá til afþingis, at
þat til þess, ef ríkisráðgjafi hefi af
er þatvit. Mundi þat vit þat sem
ambattisvæðing ríkisráðgjafi, ef þann
sai eigi um, at vit ríkisráðgjafi þólfum
gífubotunarmenn er atvit. Þá
at þá ngr. 28-qr. stjór. er gífubotunarmenn
mismann heimil at því er gjálfi
vartandi öllum fjáringarvæðing: er þat,
sem því er þólfum til at endur-
skota.

þessa

atra

Ef því er atvit atvæðing
vartandi þann er segir, at því er
eftirmismann ríkisráðgjafi ríkis-
ráðgjafi um þat, og getur þat þá
eigi atvit, ef gómskrá þat er, at

hvat hef: verið framit, því at þá hljóta
þeir at eiga ^{at} tilkynna ^{þat} þá þessa eta
eftir atvikum alþingi þegar: stat.

Vortandi þat, sem þeir þessir
athugasamt sé aðalfrá veitingum,
eiga þeir hins vegar at gera athuga-
sendur, sem ríkisstjórninni er skylt
at leggja fyrir alþingi. Fer svo eftir
atvikum, hvort alþingi sé ástátt til
at gera ^{veitabæ} tilkynningu af tilkynni þess-
ara athugasenda, og hef þat þá
nigga oft verið gert.

þegar endurskoðuninni er lokað
^{stjórnunni}
þat söfn veitingum um sam-
: einu veiting, ríkisveiting, sem
ni er hollastur, og leggja hann
fyrir alþingi til samþykkingar:
frumvarpsformi. Met þat þess þat
at öllu leyti: sem veingur leg þess.

Brátabrigtalög.

I. Anna þáttur slæmna löggjafars,
 alþingi, ríkur dæði at störfum nema
 nokkurn hluta árs leys. En vel má vera,
 at á meðan hann er þjárr þessi at höndum
 einhver þann atvik, sem geri löggjöf óunn-
 þýgjulega. Þvíðan kann at brigtast sit,
 þest: mönnum eta skapnum at boma
 upp, skyrdilegi ördög leifar í atvinnu-
 lífi at vísa, o. o. frv., og fram við þessu
 vent: dæði ráðit nema eldri löggum
 vent: breytt eta / Alveg mig líg sett. þat
 rátt helji þvi verit teltit at veita kon-
 ungi heimild til at gefa út brátabrigtal-
 ög, og segi mána um þat: 23. gr. stjór.

Stærangi er sem sagt veittu þessi
 réttur, en þó eru þat vitanlega ráðlevar,
 nema ráta, levara ~~ög~~ levarni þessu
 en beitt, enda verða brátabrigtalög eigi
 gjöld fremur en önnur löggjafar mál
 nema ráðlevara með undirvit: st. 15. gr.
 stjór. Stærangi heldur at vísa formlegum
 rétt: til at veita at verða vit till.

Föst veija er, enda atkilegast, at bráta-
 brigtalög séu: heit: ríkur nefnd svo.

ráðlevara um útgáfu brátabrigtalöga
 en beittu þessu dæði mi á dögum. Þ

II. þat stjórnt: er sett þessi útgáfu
 brátabrigtalöga, at þessi eigi séi státt
 "milli þinga". Alveg er þvi gjóst, at
 brátabrigtalög, sem gefin eru út eftir
 at þingi helji verit skiltit og þat til
 þing er sett á mig, hvort sem þat kemur
 samur eftir brátaþingum eta af gjálfs-
 dætti um, ef um neyðulegt þing er at
 veita, sem varveit helji verit at kvætja

tíð fundar, fulltrúanna þessu skilyrt: Meiri vafi er, hvernig er sigr at fara, ef fundum alþingis hefi verið frestat. Þá standa þó ekki fundir þess, svo at þat er á milli funda, enda mundi oft engu heggva at mi þingi þá samman er þessa þá hefi verið skilt, og engu meiri líkum til, at á mið: vilja þess sé brottit, þá sem þat á at komma samman á mi á tilteknum tíma þess er verið heft: ef þingið heftur átt séi stat. Enn og til dæmi þess, at btbl. hefta verið gefin ut mestan á þingfrestum hefi statit, skr. btbl. 106 og 115. 1935. Sjáist þat sigr skilfa máli um þetta skilt: heft þingi er frestat met samþykki þess sjálfs sta ein þess, þá at þat get: verbat á mat þess, heft þingi nauðuga hef: verið þingi hefti, skr. þat, er sigr skili. Ef á mið: þessu skilyrt: er brottit og brottabreytistöð gefin mestan alþingi er samman komit, mundi þat heft: þá mið séi, at þess verið ógilt, og mundi engum skult at hlíta þess, enda mundi dómstólum ekki fara efti þess: dómum sínum.

þat er þessi bndit vissum tíma talamarkum, hvern brottabreytistöð megi „gela ut“ Álitamál þess at vera, heft met þessum ortum sé átt vit statfesting þessu á brottabreytistöðum, og er þá get vit þess, at vit þess hef: þessu átt mestandi vitat, at vit brotting þessu statit mun hefta verið, at vit heft þessu hefta þá átt, enda er dæmi þess, at stjórnskipið meft brottabreytistöðum heft þessu þessu sigr heftit vit þessu efti at

Þ framkvæmd hefi verið þess efti þessu þessu hefta, og brotting, sigr átt séi stat þessu efti, at þing þessu samman komit,

þing var samþykkt, þar sem drögur
 útgáfu í B. deild skjalanna til þess áv. l. 49 og 52. 1934, sem eru drög 10. og 26. sept.,
 en skv. B. deild stjórnsýslunna 1934 s.
 171 heit 8. okt. eta ekki að alþingi þann
 samman 1. okt. þessi framboð er samt
 erit þess, þar að ef lög eiga ekki að
 ganga: gildi þess er alþingi er samman
 þarmit, sýnist að hleypa, að þess sam-
 þykktis sé leitast á þann er þann er
 gefin. A. m. b. virdist ^{þess} þess mautsyrn
 til útgáfu þess þess.

L þá ekki vera

III:3 skjal. 23. apr. er það annað löf-
 skjal: þessi útgáfa bráttálag, að
 þess mautsyrn þess til þess.
 þess er þá ekki nóg, þá að löggjöf
 þess að vera arkileg eta skynsamleg
 eta þess mautsyrn sé til löggjafar, ef
 þess er ekki þess er svo, að
 vel má vita neðanlaga þess. Annars
 getur oft verið álitamál, hvort réttara
 sé að kvetta þess samman til auk-
 þess, svo að það geti tekið ákvæ-
 þess ann máli, eta að gefa út um það
 bráttálag. Ef máli þess skjal
 ástæða og er eigi nóg mikilsvert
 eta umfangsmáli, er sjátt að þess
 skjal til bráttálag. Sama máli
 vera ef þess er máli og ástæða
 þess alls þess drög. Annars gildi
 annars af þess þess þess maut-
 syrn þess skjal. Bráttálag
 þess t. d. verið gefin, vegna þess að
 þess besta réttara þess kvetta á

en de katta mikil, en svo
 um nóg mikilsvert máli að veita
 er eigi þess á ástæðu þess
 í átt, máli réttara að kvetta
 þess til þess, samman ef
 þess getur arbat, líkleg
 þess eigi máli.

Ef nita má fram í máli með
 öðrum hatti: en löggjöf, t.d.
 einfaltri stjórnanathöfn, á vitan-
 lega að velja þá leit en eigi gefa
 út brátabrigðalög.

Brátabrigðalögsgjafin sjálfur,
 þ.e. í framboð viðhvarf,
 skan in, hefur neytsyn en
 bráta eða dái. Ef nít-
 turrum misgjúðist: þessur,

eigi hefni talit rit þat nýga standa, abv.
 brbl. 113. 1936. Vann hann einnis, at rit má-
 ori atkugun á nýjettum lögunum eða rit þess
 bevand þeirra barni: ljós, at þeir þessi
 at bráta, abv. t. d. brbl. 115. 1935. Sjánu var-
 heggventara en eða en þó at gefa rit bráta-
 brátabrigðalög um efni, sem alþingis hefni/brblit
 afstötun til, einbun ef ljóst er, at alþingis
 hefni eigi viljat fallast á þá laun, sem
 brbl. velja. Hefi atvika brátt þá þvi, en
 þá var, getur þetta samt verið full-
 heimilt. Litjala brátabrigðalaga hefni
 annars neyg þarit: vöxt á ritari
 árun, og en hepit, at þá þin hefni atvika
 verið jafan-bráta, en þann hefni verið gefin
 skiltin: þá efni megin máli, at þat
 hefni megin áhrif á gildi laganna, þó at
 telja vert: at þann hefni verið gefin ein
 bráttan vaxtsgunn. Borgunumun þer
 jafnt at fara eftir þeim og dómstólan-
 um at leggja þann til gundvalla dóm-
 um einum. ~~þessur~~ ~~stjórnun~~ mundi
 dítit vitanlega verta talit til misbrít-
 ingun á einbattisvaldi ~~þessur~~, og
 þess þess áhrifit á þvi með venju laganna
 hatti: eftir atvika þessur laudsdómi
 sambvandt á þessur alþingis.

N. E:igi er heimilt at gefa brátabrigða-
 lög um bráta efni, sem er. 3. 1. msp. 23. gr.
 stjór. regin, at brátabrigðalög megi abbi
 rita: háð rit stjórnanabráta. Með þess
 en einnis at rit þann þessur máli stjór,
 sem varin er af 1. msp. 75. gr. þessur.
 þessur þessur megin sem bráta má með
 t. d.,
 lögunum einn og þessur einbatt: þessur ritit

skifta
 hvort þegista skuli kvinnuningskjöddum
 : einmanningskjöddum, breyta sambands-
 degi reglulegs alþingis ogfr. má vafaleyst
 breyta með brátabrigðalögum. Meiri vafi-
 en um álv. 57. gr. um birkjarskipunina,
 þvi má at vinnu breyta með lögum, en þar
 senn 3. mgr. 75. gr. ástíðum fjötunathvæti-
 um þá laga breytingar, sýmist, ^{því} óheimil með
 brátabrigðalögum. Sama máli mundi þá
 gagna um breytingar á dævla- isleviskum
 neubandalögum álv. 2. mgr. 75. gr. stj. skv.
 24 brátabrigðalög breyttu stj. skv. ábreutum
 vörðum af 75. gr. sta ritu : þvi rit þess
 mundu þv. v. verða ógild at þvi leysti-
 borgunnum óskult at hlýta þess og
 dömtöllum óheimilt at dæma eftir
 þessum.

þá senn : 3. mgr. 23. gr. stj. skv. at
 brátabrigðafjárkög megi eigi gefa út, ef
 fjárlög þess fjárlagsstjórnarhótt sé.
 sambútt af alþingi. 24. komnum senn
 fjárlagafr. alþingis statfestningar, getu
 þann þvi eigi þessit sé heimilt til meir-
 regulegra útgjalda með brátabrigðafjár-
 kögum. Eigi mundi heldur vera heimilt
 at fella þess statfest fjárlög ni gildi
 og setja brátabrigðafjárkög : þessum
 stat. Má fjárlög hinsvega eigi sambútti
 á alþingi, annarhvort alþ. eigi eða eigi
 mög. tímamlega, eða sé þess breytilin-
 is feld þess, mundi þessilegt at setja
 brátabrigðafjárkög, at öðrum skilyrt-
 um uppheltum, en vantarlega mundi
 þess eigi geta gilt þessum en þessum
 til fjárlög senn út af alþingi þessit-

ing þessa ávæðis: sjá mist elki ylja-millit, þess
 þat vint:ist munda at þvi at kringja þannig
 þessum en dli til at staðfesta þjálfagafr.
 þvígðis. Þvítalvígðafjárilög, sem þvítu i
 mist: áhr., munda eigi hafa veitt gildi
 þessum en bóbl., en þvítu: þvíg mit stjór.
 þess en at gata, at eigi en þannat at gefa
 ut þvítalvígðafjárilög, en þvi en gert
 mit þvíg, at þjárilög sja þegar tilb. Eigi
 in þessu en samt þess, at þvítu þjárilög
 lög hafi veitt gildi.

V. þvi segir: miltunlagi 1. margo 23. gr.
 stjór., at þvítalvígðalög skuli at:it löst
 þvíg mesta alþvíg i eltri, þ. e. eltri
 at þann vana gefin ut. Á munn getur
 þat gfi-leitt elki orkat t. rimellis, þvít
 mesta alþvíg sá. Einnuþvíg en þess at
 gata, at hafi bóbl. veitt gildi ut
 mistan i þvígþvígðum stjórðun, þvi
 þen at leggja þann þvíg þvígðit, en
 þat þann ^{saman} til framhalds-þvígðar.
 Þvítalvígðafjárilög og þvítalvígðafjárilög
 lög þen at leggja þvígð saman at þvígð,
 bóbl. þjárilög vantarlega stjórð og þvígð
 þannu saman, en önnur bóbl. má
 leggja þvígð þvígð dildis sem en en
 alts. elki saman at þvígð.

Á þvígðum framlagningu-
 stjórðun þvígð en elki sagt, en þann sem
 þvígðum þvígð gfi:it bóbl. ut en elki
 vafi i, at at þvígð en sá, at þann dli
 gata þat, og þen þvi vithvígðum at
 gfi um, at sva veitt. Ef þvígð vana
 vafsta þessa stjórðun sá, munda eigi
 stjórðun þvígðum þvígð þvi haimitt at
 þvígð þvígð þvígð.

Stjórn. segir ekki: luvörur fram-
 hvarningar stóli fölagar. Framkvæmdir
 helja verit með misnumandi balti.
 Stundum hafa brátahringdalögur verit
 lögt fyrir & alþingi. framvarpsformi.
 Stundum hafa þau verit lögt fram sem
 fylgiskjal með samþjóta frv., og helja
 ein af þessum jafnvel verit vit hölt, þó at
 verit ákveðin átrúka, sem ein lítin
 þessa frv. er best fram. Stundum hafa
 brbl. hinsvegar verit lögt fram sem
 fylgiskjal með frv., sem er meira áta
 minna breytt frá brbl. gjallum, og
 helja þá komit fyrir, at tvis brbl.
 hafa verit samþinut: einu frv.
 og bati: lögt fram sem fylgiskjal
 með frv. Einn er dæmi þess, at þess
 brbl. hafa verit afnumin með brbl.,
 þá hafa þau einungis verit lögt fyrir
 alþingi til atkvæðna, en hvorki sem
 frv. né sem fylgiskjal vit frv., og
 getur alþingi átrútað gert ályktun út
 af málinu, of þat vill. Allar þessar
 atferðir sýnast geta stöðit. En vörur-
 legast sýnist mi vera, at ~~brbl.~~ brbl.
 fram sem fylgiskjal með frv. um
 framhita-gildi spæsa brbl. áta áfrís
 þeim.
 VI. Afleiðing þess, at brbl. ein ekki
 lögt fyrir meita alþingi er, ~~at þess~~
 at þau falla in gildi frá fringslitunum
 auk þess, sem stjórnmis hafa ein
 ákveðit með þessum. þat, at lögin falla
 in gildi, rétt af 2. mgr. 23. gr. stjór.
 en þau segja svo: Nú samþykki
 alþingi ekki brátahringdalög, og falla

brbl. haf átt

ein lögt

þann þá in gildi. Vafi a einungis, þvenning at
 eigi at fara, ef brol. hafa verið gefin vit
 áttan en þvenning alþenigis hófast, en áttan
 en þvi frestat in þess at brol. hafi verið
 löst þvinn þat áttan. þann sem sem eitt og
 sama þving er at meta þvinn þvinn frestat
 inn, sigur at þvi löst sama þvinn þvinn
 greina og ella, og tölja brol. doki falla in
 gildi þvinn er vit þving þvenning, en vit
 þann þann at meta, þvi at þvinn er doki vit.
 vit um sama þvinn. verið: löst þvinn þvinn

þá falla brol. in gildi, ef þvinnit
 fellin þann áta þvinn. um áfram haldandi
 gildi þvinn. Um veningis brol. messin, at
 önnun þann deildin fellin þvinn, þvi at met
 þvinn. er at öllur löst: þvinnit á sama hátt
 og önnun þvinn. En löst at þanna þvi
 þvinn þvinn vafi á alveg sama hátt og
 þvinn, en þall áta eysting þvinn, met þvinn
 um löst: sem er, þvinn: þvi met þvinn,
 at brol. falla þvinn in gildi. Ef þvinnit
 afgreitin þvinn. doki, þvinnun verður þat ö-
 rit velt, þvinn þvinn in gildi: vit þving-
 þvenning, um þvinnit þvinnit og þvinn-
 unbrötög gildi at þvinn löst: alveg þvinn
 sama og um önnun brol. at öttun
 löst: en þvi, at þann þanna einungis
 þvinn samveinat þving, og hafa deildin
 þvi eigin áhrif á gildi þvinn.

Þann þann, at þvinnit fellin doki
 þvinn. er löst: þvi svo þvinn, at in sama
 réttin sé um annat þvinn. at meta. En doki
 þvi sem þvinn van löst, þvi er slíka þvinn-
 þvinn þvinnit á þvinn. óþvinnit þvinn
 þann þvinnit at gelta þvinn, at þvinn löst

seu dabi stat. A þat jafn vit um þessi
 þv. sem önnur. En þi at þetta og
 þingi kynni at missignast, vintist veitt at
 hlýta in skamt: þeirra, þannig at ^{t.d.} dóm-
 stölu seu bundari vit at telja þat sama
 þv.: þessi efni, en þingi tælu.

¶ Þf alþingi samþykki þv., þarf
 þat statfestingar þannig með venju-
 legum hætti: enda þótt þat ei alveg
 óþveitt frá þvi, en þvbl. voru. Þessi
 þannig þv. statfestingar eru þv
 þv með in sögunni. Þá ist þv. alþv in
 met: dabi statfest, þi at þannig ætvi
 um eigi seu dabi stat, þella þat þvbl.
 in gildi, þessu næsta ^{vefulest} alþingi þannu
 nemur.

Statfest: þannig þv. þv.
 þvbl. vit þat at þannu til in gildi
 þvi at þi tælu þv. gildi sem venju-
 leg lög.

Þv þessa geta þvbl. þallit
 in gildi með sama hætti: og venjuleg
 lög. Vera má, at: þvinn gjöllum hafi
 þvinn þvinn fram verið skoptur til-
 tæki um alþv eta gildi þvinn hætt
 vissum skilyrtum, og þvinn áfram held-
 andi gildi þvinn efti þvinn, þvinn
 um skilyrt: þessi verður. Svó er og
 hægt at þella þv in gildi með öðrum
 lögunum, venjulegunum eta þvinn þvinn-
 lögunum. Með þvinn þvinn til-
 ist dabi hægt at þella þv in gildi,
 þi at þvinn telji: svó.

VII: Þf alþingi samþykki þvbl. at-
 þvinn þvinn, verður at skilja þat

ina undan ábyrgt þanni at hafa gefit þann
it. En vel getur þat áskilist sér við þat
at komu ábyrgt þann á hverjum stjörnu
ianni, þó at þat sé því sem þannit er
telji: rétt at samþykka lögin.

Þriðja mál: , hvort alþingis
þess, at lóðl. fella vitna vegna sam-
þykkingarþots þingins, veri sé, at svo
þveri at lita á sér þann þetta alþingi
verit : gildi, og allar rätstafami þer.
þessin væru öloglegar. Síðt veri þó
áttala miltvasta og mundi leitni til
andabuss áhröfsta og fullþinginnar
nithunóvissar. Hefi og áttit verit lítit
svo á, at gildi lóðl. veri áveg hit
sanna og annara laga, á meðan þat
húllist, þó at þat þvi lýfi með sér-
stöðum þatti.

Annar þáttur.
Frá framkvæmdavaldit.

46. og
Samgöngur.

i framkvæmdavaldinum þalíst þat
eitt

Stjólf þann, er t. h. heyrir fram-
kvæmdavaldinum, er, mjög misnum-
andi og þvi á þess leyfa erfitt að gera
tannandi skilgreiningu á þeim. Núm
hefa stundum talið, að það væri
fólgt í það að framkvæma lögin,
því áður en vit höfum tekið ákvæði.
Þetta er að vísu eitt af þvi, sem undir fram-
kvæmdavaldit heyrir, en er engin
veginn tannandi ljáing á þvi. T. h.
framkvæmdavaldinum telst t. d. skv. stjór-
n. þat, að gera samninga við önnur ríki,
að skipta vithæva og ötra umbættisum,
veita þeim lausn, kveða á um til-
funda, presta þvi, slita og rjúfa þat,
ráða og veita undanþægingu frá lögun.
Ekkert af þessum vörðum talin eignileg
framkvæmd laga. Framkvæmdavaldinum
t. h. heyrir af hálfu gertar þvi
hönd ríkisins og samningagert þess, hvort
sem hún er vit önnur ríki, opinber
vithar eða vit einstaklinga um
mál þvi borgara vitharlegis eða.

Þetta, að undir framkvæmdavaldit
heyrir að afhafast og hanna fram þvi
ríkisins hönd, er, að verkum, að
handhaf þess vörðum eitt að vera vit
hæðina og vitharinn að veita valdi
sinnu. Enda segir: 9. og stjór. að þess
vörðum, handhaf framkvæmdavaldinum,
hafi þat eða vald: mál þvinnu ríkisins
með þeim talningum, sem eða er

í stjórnu, og hit: ríðkanna framkvæmdar þátt,
 en í þessu er talið flest, at líkum sé þessu,
 at stjórnmál hafi rétt og skýldu til at
 líta til sín tala og hafa uppi framkvæmdir
 í öllum málum, en þó er víðisráðs breyting
 þessa. Þessi handbætur ríkisvaldris er
 hinsvegar eigi starfandi nema öðru koma,
 svo sem er mun alþingi, at hefjist yfir
 lítill dæmi handla af gjálfs dættum, svo sem
 er mun dæmstólum.

Skilting á störfum milli handbætur
 ríkisvaldris er þó eigin veguinn glögg.
 Sumar vissar tákningar er þannig talið
 heyrir undir framkvæmdarvaldið, þátt: öðr.
 atli málum og þessu framfarir frá löggjaf-
 arvaldris, at stjórnmálum ríðkanna
 þátt: gjásum tilfellið er inlausu ríðkanna-
 ágreinings tæmi undir dæmvaldris og
 þessu framkvæmdarvaldris. Alþing á
 mót: mið vegja, at at svo miklu leyti,
 sem þessu dæmum er lögd undir
 dæmvaldið, sé þessu þessu framkvæmdar-
 valdi: til metferðar. At þannu hafi og
 verið talið, at gjús framkvæmdarvaldris
 áhrættin í löggjafar þessu, og at stjór-
 handbætur löggjafarvaldris. ^{alþingi}
 hafi auk þess mikil afskipt: af fram-
 kvæmdum. Þessu þessu 17. 10. 19. þessu
 þessu alþingi á sumum samningum
 við öðrum ríðkanna þessu alþingi þessu.
 19. 10. 19. þessu þessu, þessu þessu
 ríðkanna, afskipt: þessu þessu af fram-
 kvæmdarvaldris, miklum þó stjórnmálum

mála-vefjar o.s.frv.

skiftningar starfa milli hinna þriggja greina
riksvaldrins, heli þat nót verið ákætt, at
ákvæta framkvæmdarvaldið reikvætt og telja,
at undir höggjafarvaldið heyrir allt þat
riksvald, sem ekki er fengit höggjafar-
valdrinn eða dömsvaldrinn. Skemur þessi
skilgreining glögglega fram i q. q. stjór-
nar sem þessum er fengit at taka vald
í öllum málum ríkisins, með þeim
tækniskemum, sem settar eru i stjór.

Áhersla er þar at gata, eins og
þessi er fram komit, at almenni hög-
gjafinn heli all-rikt vald til þess
at þá landhöfnum ríkisvaldrins önnur
stjólf, en at hilegast veri, at þessi þessum
er sig heli: þessi heimild er þá
til tækniskemur á þessum veg, at at svo
miklu hluti, sem alveg tiltekinn stjólf
er i stjór. högt undir tiltekinn
valdhafa, ^{t. d.} þessum þessum, þessum, þessum,
þessum ^{og vátum} undir þessum, á þessum nýrri
skatta undir höggjafnum, endanlega upp-
lausn þessum eða afþreying um botastæf-
lausn dæmsenda undir höggjafnum, þá
er alveg höggjafnum óheimilt at lagga
þessum. Svá er og, ákvætt þess at gata,
at almenni höggjafinn má ekki fara
svo langt, at hann alveg kothvarpi
þessum skiftningar, sem botinn er i
s. q. stjór.

Þessum framkvæmdarvaldrinn
verður stjór. þessi, en sagt heli veri,
eigi þessum með upptöku þessum. En
þá er nauðsynlegt at gata um
atvæðingun, sem undir þessum heyrir,

einbænum þann, en stjórna. gjölf tekur. Þess
 A sum helgi verit minst áður, þ.d. króttmátt,
 alþingis, skilt þess, frestur og naf. 2. sassa.
 fremur á veld konungs gagnvart alþingum
 um sínum, þeirum þann á ráðgjörum
 og réttarstötu þann, gagnvart þeim. En
 at svo miklu leyti, sem í stjórnsloaga-
 fræðinni eigi er dregit á störf kon-
 ungs, þá víkast veisla um þann til
 stjórnan framkvæmdaréttarins.

131

47. gr.

Skift: vit önnu ríki.

Stjór. segir löggi, hver alment
 þoni fram af höfðu Íslands gegn ötr-
 um ríkjum. Þ 17. gr. kemur segir ein-
 ungis, at konungur geri samninga vit
 önnu ríki, og ^þheimild hans til slíta
 samninga gertan þó standum bund-
 in vit samþykki alþingis. En í ákv.
 þessu kemur ^{gæti} vafalaust fram ^{þeirra} löf-
 ungs, at konungur þoni yfirleitt
 fram fyrir ríkisins hönd gegn ötr-

L, skr. og vegluma : 9. gr. stjór.

um ríkjum, þjóðarvitkunum eftir-
 latur ~~essu~~ rétt: þinna einstökun
 ríkjum at ákveða, hverjir skuli vera
 sláttir fulltrúa ríkisins. En þat
 er þó vera almennt regla, at þjóð-
 höfðingjum þoni fram vit á vit
 fyrir ríki. Þ þar sem íslenska stjór-
 lagin eru áttu, hefur þessi þat
 á mót: vit fyrir þessu sem eitt vega
 mesta atviti: samninga gertina, vert-
 ur at atla, at svo sé einnig hefur
 á landi.

Konungur sendir því og tekur á
 mót: sendilegum og öðrum milli-
 ríkjafulltrúum og vestrómönnum,
 þetta þess þat er ákveðið ákvi
 þri til fyrir stötu, at minna vert:
 veit fyrir : lögun um þat ákvi,
 skr. l. 8. júlí 1940.

Þá lýtur konungur og yfir öfrit:
 og samur þrit. E. t. v. m. þat: atla, at
 veita yfirþingingum : 19. gr. skr. um
 ávarandi bláttlys- ^{Íslands} og at þat hef: um
 gæmsla, þá mun: ákvi á þetta

Lag fjöðréttalesga gíllu
samninga

á þat stítt: beri at lita. Sumir helda
því fram, at sé, er yfirlit helri völd
tíð at koma út á rit fram þessi ríki,
þ.e. fjöðréttingum, get:, svo fjöð-
réttalesga gílt sé, skuldbundit ríkit
met samningum, berat sem hit: á-
skilnat: stjór. ^{um} Þá samþykki annars
handhafa ríkisvaldsins: einstökum
tíðllum. Á því helda því fram, at
samningum sé því atvins skuld-
bindandi at fjöðréttalesga, at skilnum
þessara sé fullnægt, a.m.k. ef
þann stítt koma fram í stjór., og
er þessi skotum almennari en hin.
En berat sem þessu lita er gjört, at
brót: er á milli isleiknum ríkisvætti,
ef varðat er at þá samþykki af-
þingis á samning, þegar þat er
næðynlest skv. 17. gr. stjór.

Sumir lita þetta um þá
samninga, er kafa: sei fölgit af-
rak at berat: á landi at landhelgi,
at ef þessi kofa tíð breytinga á
stjórnvaldum ríkisins. Annars-
statar helri verit gjört, berat samninga
er vent: talldi kafa: sei fölgit af-
rak at berat: á landi at landhelgi. Þá nægja því
at atkoma, þegar samningum kofa
tíð breytinga á stjórnvaldum rík-
isins. Þessanlest vari at lita svo á,
at þetta beri einangis tíð greina um
þá samninga, er höggutur þeim efnum,
er í stjór. vettir. Ef tíðllum vari
t.d. met einhverjum lutt: at fjölga
mjög bjóendum í landinu, lita er-

^{til embatta}
 leuda menn þá jafnrétti: vit isleuskar ríkis-
 borgara, innleita ritsbotum o.s.frv.
 En hitt er líka mögulegt, at vit þæt sé rétt,
 at samþykki alþingis sé meirihálflegt, ef
 eigi sé mit at fulltrúgjá samningnum á
 stjórnskipulegum hátt, nema með breyt-
 ingum á isleuskum lögum, og er a.m.k.
 þess vegna þessi handhafa kommasvalds-
 ins at skilja ^{17. gr.} stjórnskipulegum á þessum veg.

Eigi ségi: stjórnskipulegum með breyt-
 um hátt: samþykki alþingis skuli
 þessu. Í drottum 17. gr. er fulltrúgjá, ef
 samningur alþingis er á þessum hátt
 í þessu ályktunum formi samþykkt þessum
~~þessu~~ samningnum. Samþykki gefit: formi
 löggjafarþess stjórnskipulegum myndi
 undirbúnað einnig gilt. Hins vegar myndi
 breytningarlög eigi stöta: þessum sam-
 bandi, þá at þá lög samþykki alþingis
 skuli þessu. Áður er þæt, breytning
 þessu, ef alþingis hefi með þessu ályktun
 rétt samþykki rétt, en ~~þessu~~
~~þessu stjórnskipulegum myndi~~
~~þessu stjórnskipulegum myndi~~
~~þessu stjórnskipulegum myndi~~
~~þessu stjórnskipulegum myndi~~
 stjórnskipulegum myndi: samningnum felast ákveði,
 en þessu: þá vit veiguleg isleusk lög
 er stjórnskipulegum myndi. Þá myndi sam-
 ningnum þá veiguleg þess at þessu full-
 trúgjá ákveði 17. gr. stjórnskipulegum myndi at
 þessu rétti, en gildi stjórnskipulegum myndi
 lögunum gefit: samningnum skuli þessu
 í þessu er þessu veiguleg at breyta lögunum
 er eftir atvikum stjórnskipulegum myndi
 í samningnum vit þessu, þá at: 17. gr. stjórnskipulegum myndi
 gefit skuli felast heimild til at breyta

L. þessu sam veigulegum er
 þessu,

högun á stjórnskipunarhögunum með ein-
 faldri þingsályktun einungis væru
 þess, at breytingin sé þáttan: sam-
 ungi vit annat ríki. Þó þessir þessur
 og stjórnsýslendur verða þar at fara eftir
 þessum gömlu fyrri máli þess at
 þessu er breytt á höfðingjum heit,
 en ríkisstjórn og alþingi þess ~~þess~~
 skylda til at koma breytingunum sem
 fyrst fram til þess, at þjóðrættarlegri
 skylda ríkisins verði fullnægt.

Alþingi verður annatkvæmt at sam-
 þykkingu samninga á einum samþykkingu,
 en breytingu á þessum muni þátt
 upplétt ekki geta gert, þar at vit þess
 muni þess at þessu ekki vera bundin.
 þess þess at geta, at þátt kon-
 ungi sé þessu völd til at koma fram
 f. l. ríkisins gegn öðrum ríkjunum,
 þar er óþvert, þess þess þess þess
 þessu gílt, nema vit þessu með muni
 vit: ásamt þessum, og þessu á þessu
 þessu vit um þetta og öðru stjórns-
 ungerðum þessum. En með þessum
 afskiltarítt: ráðgjafa en þessu
 áhrif alþingis gert möguleg einungis
 á þessu at þessu, sem stjórns. þessu
 ekki samþykking þess um, þar at ráð-
 gjafa er þessu þessu. Áhrif alþingis
 is verða ann ríkari væru fyrri máli
 um itann ríkismálefnd, en óber. 16. gr.
 þessu. 1936 óber. 1. gr. 1. 56. 1938 þessu
 neyðin á velt at vísu, ^{til þessu} itann ríkismáli,
 sem koma þessu milli þessu, og óber.
 þessu þessu þessu til þessu

Vel má vera, at alþingi átti þessu á þessu
 áttu þessu áttu þessu áttu þessu áttu
 högunum ríkisins sem högunum: ein-
 faldri skuldbindingunum af hálfu ríkisins,
 og muni þessum þessu samþykkingu
 alþingis til þessu, ekki ríðan en um
 samninga þessu þessu til þessu, at
 þessu vera gíldan.

veingulegum hetti. Skylda stjórnmanna til að
 hafa með umbi uttanríkisráða nefnd er
 vafalaust vithakari en svo, að hún eigi
 einungis við þann mál, en samþykki
 þingins þarf við um, því að það sam-
 þykki getur veðinn eigi veitt. Af þessu
 leitir aftur, þótt ekki sé það þannur, vortens
 sagt, að vortens: t skab einnig beint þess
 með umbi nefndina mestan á fríggj áskil-
 um, enda um að hafi verið um það
 fast.

Þótt mi geta þess, að tilit er, að
~~utannríkisráðgjafanna~~ get: innars
 vissara, vortanslega fríggja, takmarka
 handit ríki at fjótaritt: , jafnvel
 þótt. at beini annara veldhafa komi
 ekki til.

Lögjafinnur er kallað, þegar konungur hefir ^{ásamt ráðherrum} undirritað lagafrv. þat, sem þessi konungur er kallað, hvert hefur þat kemur frá alþingi eða ráðherrum ~~vegs~~ ^{af} um brátaþingdagafrv. er at velta. Vit stáðfestinguna vertur frá at lögunum, frá 1. apr. 22. gr., 1. apr. 75. gr. og 15. gr. stjór. Þá er eftir at koma lögunum til vitundar almennings, og er þat gert með birtingu þeirra, ^{þat} sem birting laga er völbundin samtíð eða öki, þá vertur hún at tilgjast eðli- leg og gjölfægt, enda er hún botin: 1. apr. 22. gr. stjór., en þar segir: „Konungur annest birting laga, -“ Þá þessu felat þjórnstjórnun um, at öll lög skuli birt, og á þat gjafat vit um lagafrv., sem konungur stáðfestir eftir at alþingi hefir samþykkt þau, hvert hefur eru venjuleg lög, þinglög og stjórnstjórnarlög, sem brátaþingdaga. Birtingin er framkvæmdarathöfn er öki löggjafar.

Skýldur til at annest birtingar laga er kasta á konung, þ.e. ráðherrum þar at sjá um þau, og þar þau ábyrgt á, at hún fari fram. Stjór. segir öki, þessum birtingin skuli fram fara, og hefir hún þar nafalaust atlast til, at almenni löggjafinnur kvæti: á um þat. Þann hefir og gert þat: 1. 11. 1877, ^{stjór.} 1. gr. þeirra ~~stjór.~~ ^{stjór.} birting um á lögunum, sem ^á segir rei stáð: stjórna-tilvísun- um þessu Ísland ~~stjór.~~ (deildinni 4) ~~stjór.~~ vera skuldbindandi þessu alla. At svo með birtingum segir ~~stjór.~~ ^{stjór.} ~~stjór.~~ ^{stjór.}

En um hvern nokklu áttíðum lögunna hefir verið sett áttur.

um þat : gjallfum lögunum, ~~áskilningu~~
~~og~~ hvern er þann skuli öðlast gjalti, þá verður
þat þann dag, þegar 12 vikur eru lítnar
frá þeim degi, er þat töluþáttur komur út af
stjórnant:frindurum (skilningu B), er þat
er birt: , at lögin séu kominn út/d A er
hvern töluþáttur: skal greindur sá dagur, er
þat kemur út þá þá þessu þat: at
birta lögin gjalt: A-deild stjórnant:frin-
nda og gæta um þat: B.-deild, at lögin
sér kominn út. Vort:st þvortþessja meir
upplagt, til þess at birtningin sé full-
kominn.

þu sem ávættis um birtningu at-
ferðina eru sett með ^{venjulegum} ~~áskilningu~~ lögunum,
er ekkert þvi til fyrirstötu, at þeim
vert: brennt á sama hátt. Slík lög geta
þá ekki alveg þelt birtninguna mitan,
þá at þeir er birtin: stjórna. Lítt er vafa-
samt, hvort einstök lög get: birt:st svo á,
at þann ^{gjalt} skuli birt með reistökum þat:
Tímalokumt þeimilt verður at telja þat,
at fyrirþessa rekilegri birtningu er þá
venjuleg, þ.e. þessi er haldit er ~~þessi~~
þessi ráttalafarir þotnar, þannig er t.d.
þat:st: munnur lögunum, at þetta þau á
títtóðum er land mál, reiprenta og rit-
þetta, áv. t.d. 34-ju. l. 47. 1926, 44-ju. l.
33. 1935, 50-ju. l. 63. 1937, og at anglísa at-
drátt ú þeim á reistökum stöðum, áv.
t.d. 26-ju. l. 33. 1935 og 49-ju. l. 63. 1937.
Þetta þessara er, eins og munir vísa þess,
at telja at brennt megi þessu venjulega
birtningu þat: svo, at annar sé haldur:
þess stut, og sá sé þetta ^{þetta} T.d.

at einhver lög ákvaðin, at þann skyldu
 birt: lög birtingablað: eða líkissitvangi
 en ekki: Stjórnartíttindum, eða ann-
 at hin venjulega ábrif birtinga skyldu
 hefjast strax við birtinguna: lög-
 birtingablað: en ekki þurfa at birta
 Stjórnartíttinda. Þessu leyfir heimild
 þeirri, en stjórnaðráðgjafinum helji gefit
 venjulega löggjafarinn, til at birta á um
 birtinguna, vertu at alla at sé, at: hvort
 sínu séu víkja á frá hinu venjulega
 birtinga, frá sé það birt á venjulegum
 hátt, því at annars get: auginn vitast,
 þann leyfna um at leita, en ^{skilt} get birt:
 óþolandi réttarvísu: frá mest sér.

Í fyrirliggjandi stjórnaðráðgjafum
 um, at lög skuli birt, hlýtur at fela,
 at ofskilt skuli eigi þann eftir óbirtum
 lögunum, þ.e. at lög taki fyrst gildi við
 birtinguna. Alla veri þessi málit þarla
 fyrtingablitit. Þetta getur frá ekki átt við
 um frá, en mest eiga birtinguna. Þessi geta
 næmest skiltit sér undan lögunum mest
 því at varnarkja at birta þann. Þessu-
 er og máttum og þann stjórnaðráð, en þann
 mest veldi: umbot: þeirra, verta því
 vandræðis at hlýta ~~lögunum~~ þessu,
 en þann hefa verið stöðfest, en allan
 landslýtu annan ekki þessu en eftir
 birtingunum. Þessi hefa um þetta at vísu
 viljat gerja á milli þess, hvort ein-
 stakur meins vísu um óbirt lög eða
 eigi, og segt, at þessi, en vísu um
 lögin eða at hlýta þessu, en hinu
 ekki. Slík greining myndi frá verta

ákaflega erfitt, því að þvenningi átti: átti: að
 sama vitneskjia manna og þvenningi fara á,
 ef annar átti: í vit skiftum veit um lögin
 en þinnu ekki? Vertur því að helda það vit,
 að hög geti: eigi bundit almennings fyrir en
 þann hafa verið birt.

Ísfræðil þótt 11. gr. 1. 11. 1877 þvást:

í þágu vit þanna skilning og gætt: veit fyrir,
 að óþvást hög getur stundum einnig gilt fyrir
 öðra en stjórnsýslis gælf, frá myndi
 þvást að því leyti: ekki frá stöð:it, þann en
 þvást frá vaxi: í samvæmi vit stjórnsýslis. En
 þessi skilningur felst heldur alls-eigi:
 greinir:inn, því að ef þvást átti:it til að hög
 giltur fyrir alla, þann þann hafa vit-
 neskjia, frá þvást: þvást að taka það
 þannu ortum þann. þvást á móti: eigi
 þvást, að þvást:inn í Stjórnsýslisvæðum
 skuli vera skilþvást:inn fyrir alla, og
 miðan giltistöku þvást:inn laga, þann annast
 en ekki tekið þann um, vit þvást:inn.
 Af þvást:inn þvást:inn að leita, að þvást:inn
 sé þann í lögun, að þann taki gilti ávæð-
 inn dag, frá geti: þvást samt eigi ort:it þvást-
 vart almenningsi fyrir en þann hafa verið
 birt.

Í þvást:inn þvást:inn

Þvást:inn þvást:inn en þvást:inn á þvást:
 þann þvást:inn en í þvást:inn þvást:inn. Þvást:
 þvást:inn Stjórnsýslisvæðum, en þvást:inn frá
 itkomu þvást:inn með lögunum:inn. Þvást:inn
 þvást:inn þann dag, en Stjórnsýslisvæðum
 þannu it á, en, ef samvart þvást:inn, að þann
 sé samvart frá þvást:inn, þann að miðta vit þann
 dag en þvást:inn þvást:inn, en þvást:inn þvást:
 inn fyrir, að samvart sé samvart frá:inn þvást:inn,
 Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Éðlilegast verðit að fylgja ábrúf birtning-
 annanna hefjast frá [Birtningunum]
 upphafi þess dags, sem næstur er á eftir
 þeim, en birtningin fari fram á. Sumir
 vilja þó fylgja þessum frá sama degi og
 þeim átt: ein stund á, en af því leitar,
 að t.d. lög, sem hafi er, að þessum
 skuli þá gilda, munu gilda nokkru
 tíma áður en þessu veru hirt,
 en slíkt eignit mjög hefur vitun-
 stada.

kríki á þeim, en því heldur fram.

Um ábrúf birtninganna að öðrum
 leiti: er þess að geta, að líkur eru til, að
 laga textum eins og þessu er prentastur:
 Stjórnartíðindum sé réttur, og verður
 svo talið þessum til átt er sammat. En
 hef: þessu þessum prentvillur inn er átt-
 vitat slíkt því til fyrirstötu, að þess
 verð: vitur leitar: Stjórnartíðind-
 um. Slíkt er allt átt mat, þessum að skuli
 fara, ef þessum þessu þessum inn:
 texta þessu, sem þessum undirvita:
 Ef á text: er þessum texta af-
 þessum, þessum áttur leitar: Stjórn-
 artíðindum slíki, heldur þessum þessum
 gjallur að undirvita þessum, leitar: texta.
 Sama máli gegni, ef viltu þessu
 verit allt frá því: met þessum þessum, þessu
 þessu þess: alþingi og þessum að þessu
 þessum samþykki til að þessum þessum
 í lag, en leitar: þessum: Stjórnartíðindum
 er í fullnægjandi. Um átt-
 þessum viltu munu þessu að vera þessu
 vit svo þessu stunda og leitar: máli vit
 fram þessum þessum.

Þessum máli: þessum birtningin get:
 þessu að verður, að slíkt veru að þessu
 eftir þessum, þessu á þessum veru þessum
 þessu gæla á þessum þessu: í þessu vit
 stjórn. Svá verður þessu slíki talið. Birt-
 ningin þessu á þessum leitar: um öðrum
 gællur á þessum, og þessu verður að
 þessu eftir átt þessum þessum um átt,
 þessu þessu þessu gælli þessum: þessu
 þessu þessu, og þessu þessu þessu þessu þessu

24 eigi - annat tekist fram : þessir
 lögun, en bjóta veistaka birtingar um fram
 þá veizulega en halda þessir, verður at
 mita öll áhrif birtingarinnar mit hinni
 veizulega birtingar, þ.e. gildi lögunna,
 gildistaka og ~~testa~~ líkum fyrir samgildi
 testa fara eftir þessir, en umfram
 birtingar hafi eigi áhrif at þessir
 heit: . Afleitningu þess, at hinni heit: mit
 varvakt, umendi þá eirungis verða á,
 at þessir, en hana skýlta annast, birtingar
 sér þess mit áhrif.

Sales en þess at geta, at á ritari
 innu ritist : frambrandinnu nýg hafa
 verið skilast á birtingameglaum 8.11.1899.
 Ef lög eiga skjöttlega at taka gildi, en
 þessir þessir birt : högbirtingablatinn
 en eigi fyrir en veist og um ritari !
 Stjórnartíðindum. Ritist þá til
 þess at last, enda þótt eigi um fyrirvari
 sé um þess geta : lögunum gildum
 og þessir sé heimild til skýla, at birt-
 ing : högbirtingablat : sé fullnægjandi
 til at alla lögunum gildis. Enn m.a.s.
 þessir þessir um birt, at þessir hafa aldri
 verið birt : Stjórnartíðindum fyrir en
 eftir, at alþingi vor heit at samþykka
 þessir og þá birt um fullnægjandi, sk. birt
 3. okt. 1933 um afriku l. n. 81. 19/6. 1933 og þessir
 lögun og gildi eldri laga um vattoll, birt

en eftir ordum þessir en hinni ö-
 fullnægjandi, hvort sem réttarveizla
 umendi verða talin hafa heimild
 þessir. Þá ritist sé veizla og
 nýg lögun, en þó þessir en, at lögu
 Stjórnartíðindum þessir veizla
 þessir mikla ritari ut en !
 Þ. - deiltra fölbilastinnu þessir, þá
 at þessir sé i.t.v. mitat rit prestunardegi

högbirtingablat : 1933 s. 258 en ritist
 eldri : Stj. t. t. ~~1933~~ og birt ^{30. okt.} 1933.
 1933 um breyting á l. n. 41. 27/6. 1921, um
 breyting á l. n. tollaga n. 54. 17/7. 1911, birt
 högbirtingablat : 1933, s. 308. ~~1933~~
 þessir en þessir, at heit : réttur hafi
 lögun um gildi birting : högbirtingablat ;

Sambært 1. mgr. i-f. Hq. gr. stjór.
annast konungur franskrænd laga.
Því er vissulega átt af höfudverkefnum
konungs og þeirra, sem með völd hafa
fara, enda er ein grein ríkisvaldris, er
konungur einum er falið, einmitt áskjal
franskrændar vald, skv. H. gr. stjór. Þetta
er þá eigi skilja svo, at öll franskrænd
hafa sé hja konungi. Þess lög franskrænd
borgaranna gjalfr ~~þá~~ vöta þvi, hvort
þann er franskrænd og þá oft með
þessum hætti: svo er t.d. gjalfr með
þann lög, er borgararættirum t-þessum
og jafnvel með sum ríkjumandi.
Þá starfa dómstólarnir og at franskrænd
laga, þá at með reistökum hætti sé.
þessum á hit sama vit um alþingi,
þat franskrænd t.d. þing sköp, at
svo miklu leyt: sem þann geta t-þ
franskrændar komit. Þá reistökum
djórnvaldum, sem þatir eru i stjór,
svo sum veststjórnunum skv. 71. gr.,
er falið franskrænd sumra laga.

Þ Hq. gr. stjór. er at þann leyt:
þá eigi átt vit annast er, at konungur,
vitulega með at þeirra rættum, skili
annast franskrænd laga, þann sem t-þ
franskrændar af hálfu handhafa ríkis-
valdris þannum og því er skili
falið öðrum þessum handhafa. Þann
sem at þá handhafa ríkisvaldris
hafa hafa með höndum, þann er skili
konungur at stjórnarinnar at þess
fölgir: at eftirlit: með þvi, at með

framkvæmdirna sé farið um og lög standa
til, og á þó þetta eftirlit okki mit um
stærta alþingis, a-m-b. okki eftirlit.

50. gr.
Setning tilskipana
og vegfaranta.

Áður en á þess vikið, at setning
tilskipana og vegfaranta tilheyrir fram-
kvæmdarvaldinu. Setning dlegra vegna
ventu at greina frá setning bráðabirgta
lega, en konungur setur sem löggjafi.
Reglu þessa geta elki, nema sei tóla
heimild sé til þess, þessu lögunu,
en þar má setja, þessu sem skilningi
en samur komit eta elki, og kon-
ungur eta önnur stjórnsvald, setja
þar yfirlit elki til bráðabirgta
heldu til öðruvaldis tíma.

72.
Reglu þessa en atlasta til
þess at eiga vit öll atvika tiltakinnu
teygurda, sem at höndum þess, og
greinast þar þess frá hinu rekollu
stjórnsvaldi þess, sem atlast en at má
til einungis einu, tiltakinnu atvika.
Díkkilfar greinast vegnuma: tvo
höfund flokka efti þess, þessu þess
einungis fjalla um stjórnsvald fram-
kvæmdarþess eta ^{en} þessu at
talla almennu réttarreglu, en
hita at borgunum.

Skinnu þessu þessu þessu at vissu
almennu réttarreglu: sín fölgur,
en þess en um at vata þessu
frá öðru stjórnsvaldi ^{til} þess þessu,
en eigi vata borgumna beintíma.
Skinnu til atvika dlegra vegna en
talit, at konungur seti: ák. h. gr.
stjórnsvald. um, at þessu sé handhaf: fram-
kvæmdarvaldis, þessu at þessu vana

innögulest at fara met þat, ef þann mett-
ningi stjórna hinum hegra eðna stjórna-
völdum almennar reglu um, þvennig
þess skuli komna fram : starf: senn.

Reghugættin þar at tókkipunni,
er fjalla um almennar réttarreglu,
er vita at borgarumum, er oftan á
met: vaxuþvæntari, og er þó oft af-
itt at greina þar frá hinum, því at
reglu misnumandi atis geta verið :
sönnu reglugert at tókkipun. Tók-
gagnu stjórna. er vafalaust sá, at dikan
reglu, er at því tók er lög, sá er
setta : lagaformi, og ^{setning þeirra} hegra þeir diki
undir framkvæmda valdið. (yfi leitt).

En þá er fyrst á þat at líta,
at málkis milli verlafrá löggjafar og
framkvæmda valds er sátt óljós, og
því verður diki talið óljós-legt, þótt
haldit sé sáttvænt: umi venjia um at
mala fyrir um tittkeni því : reglu-
gertan. at tókkipunna-formi, er
þótt löggjöf um þat veri atlíkari, þvæ
at tók löggjöf hefi verið sett um
þvætt. s. v. t. d., at haldit hefi, at
þvættvætt um Meutaskólan : heyrja-
vætt er sett met reglugert, s. v. ni vösi.
3. 1927, gættvætt lögun um Meutaskól-
ann á Akureyri, ni 8. 32. 1930.

En er þat, at þar sem honung-
er sátt. 1. aug. 22. qv. stjórna. á at annast
framkvæmd laga, þá hlýta honung,
jafnvel sátt heimildan : lögunum gættvætt,
at vera leyf-legt at stjórna vaxari reglu
um framkvæmd þeirra, autvættvætt um

þess namna, en lögin sjálf setja með á
hvatunum sínum. Ef þessi heimild væri
ekki þessi heudi, mundi vit hrist, at
lögin sjálf gætu um of itarleg og ó-
glögg til afvikis.

Sóla er þat ábalklega titt, at
lög hafa sjálf at geyma heimild
til þonungs, ræðanna eta lauga
setts stjórnsvalds til at setja nýjri
reglan um þann efni, en í lögunum
væði. At svo miklu hysti, sem heim-
ild þessir (takmarkað) felst, at reglunum
skuli vera innan takmarka laganna,
vertu þeir skv. framansögðu eigi
talin varhugavert.

En of lögin, eris og stundum
er, heimild at breyta lögunum með til-
skiptum eta varhugavert, en t.d. l. 134.
1935 & 2, eta er sjálf svo minn, at
þann hafa sára litla takmarkun
at geymsa, þá er þann bersjónilega
þessari. þvi at stjórns. þann alþingis
og þonungs löggjafar valdit, vegna þess
at þeir tvin þess samann best af
handhöfum ríkisvaldsins til þess at
þann með þat, og atlast þvi ekki til
þess, at þann afþaki þvi til annars
atila, sem stjórns. eris með tvin: ekki
eris vel í þessum efni. Sleir er nýjja
erfitt at deytja ákvæðin málka, en
nægis góðan mál: 5 blitum at vera þat,
at löggjafarum ^{stjórn} ~~er~~ ^{stjórn} ~~er~~ at afþaka
valdi sína til annars valdhafa. Enn
er á þetta þó vit um þann efni, sem
stjórns. heildin eris at skipta skuli

er ekki takmarkaðust heimilt

meit lögun ~~afkveðna~~ at a helri önnun
þvílíka fjármali um.

Dómstólanum hljóta skr. 52. skr.

56. gr. stjór. at laga vískaunna vald
um, hvort t-tilskipun at reglugerð,
hefi við megi beinmild at stjórjast.

-Um t-tilskipunir, en þar meit um
tullain opin bréf, auglýsinga, reglugerðir
ennidísbréf, samþykktar o.s.frv., en eitt
alveg sönnu fjármali ^{1. gr.} 11. 1877 vort
andi beittu og um lög. Föst veija
er þó, at einungis þar t-tilskipunir
og reglugerðir, sem meit kytja ventar,
en kann þessum lögum, þess birtar:
A.-deild, hinar um ymist birtar:
B.-deild at meit öðrum hatti, of heim-
ild er t-til þess, skr. t-d. 3. gr. 8. l. 69.
1937, sem latar ianfarala: stjórjast-
fundagerð megi sem skilyrti fjárm
gildi reglugerðar um mikils vort ande
mál.

Undanþágu frá lögun.

Í gamsum lögun er heimilegt að veita undanþágu frá þeim. Þetta er oft mjög eðlilegt, því að háttan almennu vegferu laganna miða við hit verjurlega, sem mjög ~~þessu~~ mikil afbrigði: þunna að vera frá, og mundi þá í þu- lega komu illa vitan, ef hinum almennu vegferu þyrfti: að veita. Undanþágu- réttur þessi kann að vera mjög misvit- takur og misannandi stjórnsvöld kann að hafa kann, en löggjafarinn er samt vafalaust heimilt að áskilja kann, því að þei er ekki verið að veita handhöfum framkvæmda valdins ~~í~~ löggjafar- völd heldur ~~í~~ að gefa lögin fram- kvæmanlegru er ella. Enda er undan- þágu heimildin: mjúri löggjöf sem samt ákaflega t.í.t.

Fyrirumli stjórns. um efrit síga ekki við þar undanþágu, sem þeir er áskildur: lögun, en þar er: 15. gr. svohljóðandi: „Stjórnun veitir annat- kvort sjálfur, eta mest því að þola þat stjórnsvöldum: hendur, þyfi og undanþágu frá lögun, samkvæmt reglum, sem þarit hefi verið eftir þingst t.í.t.“

Þessi rituð er t.í.t. þess, sem gert hefi verið „þingst t.í.t.“ er miðst við þat, þvenar stjórns. fyrst gebl: gildi þei á landi, en þat var 1874. En á einveldistímum var mikil af hinum meiri þittu löggjöf ort:í gamalt

og átt: því ekki lengur vit. úr þessu, von
 þott með því at veita undanþágu frá höf-
 um eftir þessum vegnum löstum vegnum,
 svo at manni gæta þess frá gætt sé
 grein þess, þess þess manna þá
 þess at eigi. Undanþágu voru og ann-
 ritur var þessu veita þá er sé, þess
 sem sami at lí þá með löggjafar-
 völd og framkvæmdar völd. Við þetta
 gæta ástand mitast áhr. 15-qr. stjór-
 en þess sem framkvæmdar völdit var
 mi: ötrum höndum er löggjafar-
 völdit, þess undanþáguheimildirin þess
 miðst vit þessu ekki vegnum, enda
 löggjafarum innar handan at áhvilja
 gjöf þess undanþáguheimildirin: miðst
 löggjaf, ef þessu þessu þessu þessu
 um mið lög er þá þess at gæta, at ef
 þess þess: þess þess lög, þá mið
 vel vera, at þess þess sé ekki þessum
 völdum þess þess, þá sé at þessum
 sé, at undanþáguheimildir þess. ekki
 löggjafarum völdit. Þessu svo þess at
 ekki, en þess þess at vit: þessum
 sémi. T.d. um þess þess þess þess,
 at á þess er stjór. gæta: gæta 1874.
 voru þess lög: landi þess, at þessum
 dömsvaldum gæta: einungis ákættum
 með þessum lögum þess þessum, sem
 samsvara lögum sé, en þess þess
 þess: at þess at setja svo þessum
 þessum lögum dömsvaldum þess þessum
 er ein þessum mála. 15-qr. stjór. er
 mið þess: at þessum dömsvaldum völdit
 einungis ákættum sémi með lög-
 um, og þessum þessum sémi.

undanfáinganna skuli veita, svo at ^{veitningur kemur} ~~þæt~~
 veitna sigi kennt fram fyrir dómstóla
 numum. Sjájum at ástættalegur gætt:
 afur á mót:
 þar at fara með sem lögja ára mis-
 leitning embætti: velds, sem stjórnsvald
 gætt: bebat ein ábyrgðt fyrir.

← Dómstólan munur sigi in skertan
 vald um, bebat skilgætt: fyrir veitningur
 undanfáingur heftur veitit fyrir höndum,
 at svo miðla leyt: sem þeir skv. 55.
 gr. stjór. sigi in skertan vald um
 embætti: stakmálsk afri valda

Dómstólan sigi skv. 55. gr. stjór.
 in skertan vald um embætti: stakmálsk
 afri valda, og leitir þar af, at þeir
 kafa heimild til at dæma um, bebat
 þomunum og innan stjórnsvald hef-
 þarit at fyrir tákmaíska valds síns
 vit veitningur undanfáingur.

5 h. gr.
Náttun, miltunfall

sabrotkun, uppgröf saka.

Stv. 24. gr. stjór. gætur konungs
 er ákveðið, at sabrotkun fyrir afbrót
 skuli miltun falla, ef ríkan ástæta er
 til. Slæm miltun meira og veitir af-
 meina uppgröf saka. Ráðherra gætur
 hann þó eigi lægt undan sabrotkun né
 begrunna, sem landsdómur hefir í
 dæmt, meira með samþykki alþingis.

Slir fyrst taldi heimild: 24. gr.
 er þátt, sem í erlendum máli er kallað
 abolitio. Slir tekur einungis til eins
 einstaks máls er hefir í för með sér,
 at öll víðanlæg vit brottum, er almanna-
 valdið hefir rátt yfir, falla miltun. Ef
 dómur er fallinn, á þessi heimild eigi
 lengur vit, heldur annaðhvort náttun
 eða sakauppgröf. Náttun, er miðta á
 þess, at sabrotkun gegn konungi sé felld
 miltun, verður at hlíta því og á öðru
 rétti til at dómur gangi.

Náttun á vit eftir, at dómur er
 ganginn. Slir hefir í för með sér náttun
 fall veðringar, annaðhvort at öllum læti-
 eða nokkum, enda mundi meira binda hann
 skilyrtum. "Dómur áhrif dómuris hefir
 frátt fyrir náttunina, svo sem manna-
 flekkur, itekkur áhrif, ákveði um
 batun, eignauppstök og réttindamissi.
 Þá, sem náttun er, verður at taka
 hann, hvort hann vill eða eigi, er
 ef um áfrýjanlegan dóm er at vata,
 mundi hannum þó rétt at áfrýja hon-

vit hvar si átt met almennri upp-
gjöf sakar, eða vopnförðu annest:-
þannig reysi^{ist} met þessum si einungis
átt vit almenna eða viltaka náttur,
þ. e.

man ekki til nema almenna áhrifa dóms.
* Ágreiningun er um, þessum af vefningu margra eða ótítt dæmis
hóps er felld niður met sömnu stjörnu-
atvöfn. Þessum ágreiningi, á fátta ástæðum
uppgjöf sakar, eða vopnförðu annest. En
áttir telja, at almenn uppgröf sakar má
átt vísu til margra, en samstæðu brot
hafi framit, en hafi auk þess ekki einungis
í þeim met sér niður fall vefningarinnar,
heldur eigi: öllum áhrifa dóms, einungis
þessum, en náttur tók ekki til, og stöðvi
eða hindri sakar. Eftir verður, átt 24.
gr. stjör. eigi vit almenna uppgröf sakar
í þessum viltakari merkingu, þar at
eða væri næmest ástæða til at greina
þessa frá náttur. Hins vegar mundi
auðvitað vera best at talamarka gildi
almennrar sakaruppgröfar svo: einstaka
sinn tilfallnum, at hvar heft: þá ekki
í þeim met sér öll þess áhrif, en hvar
frékast getur heft. Þá þess sakaruppgröf
þessi, myndi ekki getast uppiat þessum,
en þá svo, at ef hvar einungis felldi
niður sömnu áhrif dóms en ömnu
haldust, þá mundi sá, en þessi þess gæti,
eigi rétt á at áfrýja dæminum, ef
þess væri áfrýjanlegur.

Stærðin er reitinn rétturinn:
24. gr., en at sjálfvæðu getur þess áttins
þess þessum met áttvísu viltakari. Þess
þessilest þessi samt verit kalit at þá þess
þessum stjörnuvöldum þessum til eftirgjöfar

[vefningun] minni háttar, sbr. bgr. sk. 23/2
Hljóð I. 1), þar sem dæmsmála stjörnuinn;

hefur í luga, að þótt ríðatalami þessa séu
 þeir til hegs, er fyrir þeim verda, þá eru
 þar ekki ^{heimilata} gyltar fyrst og fremst þeirra
 vegna heldur almanna hegsamunnar, og
 þá er það, sem fyrir segir, að menn geta
 yfirlit eigi afsalat sér að njóta góts af
 þeim.

Þetta er þannig til þess að leyra
 ríðmenn undan sakriðum og hegningum er
 bundin samþykki alþingis, og mundi
 það til þess veitt með þingályktum, annað
 hvort í samræmtum þingum eða þáttum dekk
 um. Yfirlit mundi ekki vegna á þetta
 með manni, sem eru gerin ríðmenn-
 störfum, eða er átt við brot, sem
 máttur hefi framit: ríðmennum þátt;
 þótt hann ^{er} þá þarinn er þá, ~~þá~~ ^{þá} er átt
 við þau brot ein, er refsing fyrir þau
 er sött fyrir landsdómi.

Að öðruvísi h. y. gr. stj. sk. mundi
 óheimilt með ^{einfilðum} ~~veggja~~ lögunum að afneita
 sta talannar þar heimiliskis, sem þar
 eru veittar konungi.